

அரசு சீர்திருத்தத்தினூடாக மோதுகையை மாற்றுநிலைப்படுத்தல்

குந்தர் பேச்சல்

1. அறிமுகம் : சீர்திருத்தம் என்பது வெறுமனே நிர்வாகத்தை மாற்றியமைப்பதல்ல அதிலும் பார்க்கக் கூடியது	336
2. நெருக்கடி நிலப்பகுதியின் சவால்கள்	337
3. பங்குகொள்ளும், சனநாயகமயப்படுத்தலும் கிராம மக்கள் பங்குகொள்ளல் குடிநிலை சமூகத்தை வலுப்படுத்துதல் பங்குகொள்ளல் முறைவழியாக சனநாயக மயமாக்கம் சொல்லாடல் முனைப்புள்ளனவும் இடைநிலை வகிப்பனவுமான நிறுவகங்கள்	338 338 339 340 342
4. நிறுவக சீர்திருத்தங்கள் ஆட்சியாப்பு சீர்திருத்தம் அதிகாரப் பகிர்வு மூலம் சிறுபான்மையினரை ஒருங்கிணைத்தல் அதிகாரத்தை ஆள்நில அடிப்படையில் வகுத்தல் : சமஷ்டி முறை, அதிகார மாற்றுகையும் சுயாதிபத்தியமும் மைய அதிகார விடுவிப்பு மூலமாக கணக்குக் காட்டும் பொறுப்பு சிறுபான்மையினரைப் பாதுகாத்தல் சட்டத்தின் ஆட்சி மனித உரிமைகள்	344 344 347 348 349 350 352 353
5. பாதுகாப்புத் துறையினை சீரமைத்தல்	356
6. சுருக்கமும், எதிர்காலத்திற்கான நோக்கும்	358
7. உசாத்துணையும், மேலதிக வாசிப்பும்	360

அரசு சீர்திருத்தத்தினூடாக மோதுகையை மாற்றுநிலைப்படுத்தல்

குந்தர் பேசலர்

1. அறிமுகம் : சீர்திருத்தம் என்பது வெறுமனே நிர்வாகத்தை மாற்றியமைப்பதல்ல அதிலும் பார்க்கக் கூடியது

அரசு சீர்திருத்தமும், மோதுகையும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையவை. ஒருபுறத்தில் முரண்பாட்டு மாற்றுநிலையாக்கத்துக்கும், பேண்தகு சமாதானத்துக்கும் அரசு மறுசீரமைப்பு ஒரு முன்தேவையாகக் காணப்படக்கூடிய அதேவேளையில், மறுபுறத்தில் அது இலகுவில் மோதுகைக்கான ஒரு மூலமாகவும் ஆகக்கூடும். சமூகத்தினுள் உள்ள வெவ்வேறு குழுக்கள் தமது மோதுகைகளைச் சமாதானமான முறையில் கையாளக்கூடியதான கட்டமைப்புகளும், விழுமியங்களும் மனப்பாங்குகளும் முறையாகத் தாபிக்கப்படுதலில் அரசு மறுசீரமைப்பின் சாத்தியப்பாடு தங்கியுள்ளது.

எவ்வாறாயினும், அரசு மறுசீரமைப்பானது நிர்வாக முறைமையை அல்லது வளங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்ற முறையை வெறுமனே மீள ஒழுங்கமைத்தலைவிட அதிகவிடயங்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கவேண்டும். மேலும் திருத்தமாகக் கூறுவதாயின், அது தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்குப் பங்கேற்புடையதும், சட்டப்படியானதுமான செயல்முறைகள் தாபிக்கப்படுவதற்கான அரங்கினை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். ஜனநாயக அபிவிருத்தியைப் படிப்படியாக முன்னேற்றுவதல், குடிசனத்தின் பங்கேற்பு மற்றும் சட்ட ஆட்சி என்பவற்றின்மூலம் அது, ஆழமாக வேருன்றிய மோதுகைகளைச் சமாதானமான முறையில் கையாளுவதற்கான பயனுறுதியுள்ள வழிமுறைகளை அளிக்கக்கூடிய கட்டமைப்புகளையும் விருத்திசெய்யும். ஜனநாயகம் வேருன்றுகின்றபோது அது, பன்மைவாதம், சகிப்புத்தன்மை, உள்வாங்குதிறன் மற்றும் சமரச இணக்கம் போன்ற பெறுமானங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதனாலும், அரசியற் செயற்பாட்டாளர்கள் மத்தியில் பேச்சுவார்த்தை, சமரச இணக்கம் மற்றும் ஒத்துழைப்பு போன்ற நடத்தை நியமங்களைத் தாபிப்பதற்கு உதவுமென்பதனாலும் அது அமைதிப்படுத்துகின்ற ஒரு விளைவைக் கொண்டிருக்கும்.

இருந்தபோதிலும், அரசு சீர்திருத்தம் எதிர்முறையான பின்விளைவுகளையும் கொண்டிருக்கமுடியும். வெளிப்புறமாகத் தூண்டப்பட்ட துரித மாற்ற நிலைமைகளில் அது கடுமையான மோதுகைக்கான ஒரு மூலமாகக் கருமென்பதுடன், ஆட்சி புரிகின்றவர்களின் தரப்பில் வன்முறையான எதிர்செயல்களைத் தூண்டவும் கூடும். மோசமாகத் திட்டமிடப்பட்ட அரசு மறுசீரமைப்பானது, ஒரு மோதுகை மேலும் சீர்தலைவதற்குக்கூட வழிவகுக்கக்கூடும். எடுத்துக்காட்டாக, அங்கோலாவின் விடயத்தில் பைசெஸ் (Bicesse) ஒப்பந்தத்தின்பின்னர் யுத்தத்தின் மீளெழுச்சி, வென்றவர் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொள்கின்ற ஒரு முறைமை முன்கூட்டியே தாபிக்கப்பட்டதன் துரிதருஷ்டவசமான ஒரு பின்விளைவாகும். எனவே அரசு மறுசீரமைப்பென்பது மோதுகைத்தணிவுக்கும், நெருக்கடி அதிகரிப்புக்கும் இடையில் நூலிழை வேறுபாட்டைத் தேடுகின்ற ஒரு 'கயிற்றில் நடத்தல்' எனக் கருதப்படவேண்டும்.

இவ்வத்தியாயம் அரசினுள் காணப்படும் வன்முறையான மோதுகைகளின் விளைவுகளைத் தடுப்பதற்கும், தணிப்பதற்கும், ஆற்றுவதற்கும் அரசு மறுசீரமைப்பின் சாத்தியப்பாடு பற்றி கருத்துச்செலுத்தும். பிரிவு 2 நெருக்கடிப் பிராந்தியங்களில் உண்மையான சவால்கள் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டத்தை அளிப்பதுடன் அரசு மறுசீரமைப்பு இனக்குழு மோதுகைகளை கையாளக்கூடிய சில வழிமுறைகளையும் விவரிக்கின்றது. அடுத்துவரும் பிரிவுகளில் இவ் உபாயங்கள் மேலும் விரிவாக விவாதிக்கப்படும். பிரிவு 3 பங்கேற்புச் செயல்முறைகளை வலுப்படுத்துகின்ற சாத்தியங்கள்பற்றிக் கவனஞ்செலுத்துகின்றது.

பிரிவு 4 நிறுவனரீதியான மறுசீமைப்பில் கவனத்தைக் குவிக்கின்றது. பிரிவு 5 பாதுகாப்பத்துறையின் மறுசீமைப்பில் கவனஞ்செலுத்துகின்றது. இக் கட்டுரை எதிர்காலத்தில் மேலும் கூடிய கவனத்துக்குரியதான சில திறந்த நிலைப்பட்ட கேள்விகளுடன் நிறைவடைகின்றது(பிரிவு 6).

2. நெருக்கடி நிலப்பகுதியின் சவால்கள்

அரசுகளுக்கிடையிலான ஆபுத மோதல்களின் எண்ணிக்கை அண்மைய ஆண்டுகளில் குறைந்துள்ள அதே வேளையில், அதிகரித்த எண்ணிக்கையிலான அரசுகள் இப்போது அரசுகளுக்குள் இடம்பெறும் வன்முறையான மோதுகைகளினால் பிளவுபட்டுள்ளன. இவ்வளர்ச்சி விசேடமாகப் பனிப்போர் முடிவிலிருந்து தோன்றியுள்ள ஒரு புதிய நிகழ்வுடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவான சீர்திருமை, பொருளாதார வறுமை, சிவில் சண்டை மற்றும் ஒட்டுமொத்த மனித அவலநிலை ஆகிய இயல்புகளை தவறு நிலைப்பட்ட தேசிய அரசுகள் கொண்டுள்ளன. (ஹெல்மன் மற்றும் ரட்னா 1993)

அரசுகளின் இத்தோல்விக்கு இச்சமூகங்களில் செங்குத்தான மற்றும் கிடைநிலையான சட்டப்படியான தன்மை இல்லாமையே காரணமெனத் தேடிக்காணக்கூடும் (ஹொல்ஸ்ட்ரி 1991; ஹெய்ன்ரிச் 2000). செங்குத்தான சட்டப்படியான தன்மை இல்லாத சந்தர்ப்பத்தில் அரசுக்கும், சமூகத்துக்கும் இடையிலான தொடர்பு அறுக்கப்படுகின்றது. ஒரு தொகுதி நியமங்களினதும், விதிகளினதும், பெறுமானங்களினதும் அடிப்படையில் ஆட்சிபுரிவதற்கான அரசு உயர்குடியினரின் உரிமையைப் பொதுவில் புரிந்துகொள்ளலும், ஏற்றுக்கொள்ளலும் குறைந்தபட்ச அளவிலாவது விட்டுக்கொடுக்கப்படுகின்றது. மறுபுறத்தில் கிடைநிலையான சட்டப்படியானதன்மை அரசியற் சனசமூகங்களின் உறுப்பாண்மையையும், விபரிப்பையும் குறிக்கின்றது. இவ்வகையான சட்டப்படியானதன்மை, இனப்பேராட்டத்தைப் பண்பாக்கக்கொண்ட யுத்தத்தால் கூறுபட்ட சமூகங்களில் பெரும்பாலும் இல்லாதுள்ளது. இந்நாடுகளில் அரசியற் சனசமூகமென்ற எண்ணப்போக்கு இல்லை. வெவ்வேறு இனக்குழுக்கள் தேசிய அடையாளம் எதனையும் பகிரந்துகொள்ளாததனால் ஒரு விகவாசப் பிணைப்போ அல்லது தேசிய ஐக்கிய உணர்வோ அவர்களிடம் இல்லை (சொயிறன்சன் 1998 ; ஹெய்ன்ரிச் 2000).

தவறிய இவ்வரசுகள் சிவில் போராட்டத்தை வெற்றிகொள்வதற்கும், பொருளாதார அபிவிருத்தியைச் சாதிப்பதற்கும், மனிதநெருக்கடி நிலையைக் குறைப்பதற்கும் உதவும்பொருட்டு அரசின் புனர்நிர்மாணச் செயல்முறையொன்றில் ஈடுபடவேண்டியது அவசியமாகும். இச் சூழ்நிலைகளில் அபிவிருத்தி உதவிக்கான பாரம்பரிய அணுகுமுறைகள் வருந்தத்தக்கவகையில் போதுமான அளவை எண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. தெளிவாக, மேலும் அகல்விரிவான ஓர் அணுகுமுறை தேவைப்படுகின்றது. ஒரு புதிய அரசியல், பொருளாதார, சமூகச் சூழல் தாபிக்கப்படவும், சமூகம் மீளக்கட்டியெழுப்பப்படவும் வேண்டும்.

இச்சூழ்மையில் அடிக்கடி எடுத்துக்கூறப்படும் ஒரு கவர்ச்சிச் சொல்தான் 'நல்ல ஆளுகைமுறை'. பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கும், அபிவிருத்திக்குமான அமைப்பின் அபிவிருத்தி உதவிக்குழுவினால் (OECD/BAC) பொருள் வரையறுக்கப்பட்டவாறு ஒரு நாட்டில் நல்ல ஆட்சிமுறை நான்கு மையவாக்கக்கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது;

- * சட்ட ஆட்சி;
- * பொதுத்துறையின் முகாமைத்துவம்;
- * ஊழல் எதிர்ப்பு;
- * மிதமிஞ்சிய இராணுவச் செலவினங்களின் குறைப்பு;
- இவற்றுடன் மேலும் மூன்று தொடர்புடைய ஆக்கக் கூறுகளையும் அது கொண்டுள்ளது.
- * பங்கேற்பு அபிவிருத்தி;
- * ஜனநாயகமயமாக்கல்;

* மனித உரிமைகளை மதித்தல்;

ஐயத்துக்கிடமின்றி நல்ல ஆளுகை முறை மட்டும் பேண்தகு சமாதானத்துக்கும், அபிவிருத்திக்குமான முன்தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்குப் போதுமானதல்ல. ஏனெனில் அது செங்குத்தான சட்டப்படியான தன்மையை மீளத் தாமிப்பதற்குப் பயன்படுமேயன்றி, ஒரு பல்லினச் சமூகம் அடிப்படை பெறுமானங்கள் பற்றிய பரந்துபட்ட ஒரு கருத்தொருமைப்பாட்டின் அடிப்படையில் செயற்படுவதற்கு இயல்புசெய்கின்ற கிடைநிலையான சட்டப்படியானதன்மையை அது வழங்குவதில்லை.

அதன் நிமித்தம் அத்தகைய ஓர் அரசினுள் உள்ள முழுமையான குழுக்கள் மனவேறுபாடுகளை தொடர்ந்தும் உணரக்கூடுமென்பதுடன், ஒரு தேசமாக இவ்வெவ்வேறு குழுக்களை ஒன்றாகப் பிணைக்கக்கூடிய ஒரு பொதுவான அடையாளமும் இல்லாதிருக்கும்.

சர்வதேச செயற்பாட்டாளர்கள் -அவை அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான நிறுவனங்களாக (IGOs) இருந்தாலும் சரி அல்லது அரசாாப்பற்ற நிறுவனங்களாக (NGO's) இருந்தால் சரி,- குறிப்பாக அரசு மறுசீரமைப்பின் பின்வரும் அம்சங்களில் கவனத்தைக் குவிக்கின்றன; பங்குகொள்ளலும் ஜனநாயகமயமாக்கலும், சமஷ்டி மயமாக்கமும் பன்முகமாக்கலும், ஆட்சியாப்பு, நீதி சீதிருத்தம், பாதுகாப்புத்துறை மறுசீரமைப்பு மற்றும் சொல்லாடற் பண்புள்ள அல்லது இடையிடுவோராக செயற்படுகின்ற அமைப்புகள் இந்நடவடிக்கைகளை மூன்று இழைகளால் ஒருங்கிணைக்கலாம். அவ்விழைகள் அரசு மறுசீரமைப்புக்கான மிக முக்கியமான சவால்களைச் சூக்கிக்கூறுகின்றன. அவை பின்வரும் பிரிவுகளில் விவாக விவாதிக்கப்படும்;

- * சமூக மற்றும் அரசியல் உறுதிநிலையை மேம்படுத்தும் பொருட்டு பங்குகொள்ளலையும், ஜனநாயகமயமாக்கலையும் போற்றுவளப்பதற்கான தேவை;
- * மேலும் நீடித்து நிலைக்கக்கூடிய சமூகஞ்சார்ந்த அமைப்பொன்றை உருவாக்கும்பொருட்டும், பேணும் பொருட்டும் நிறுவன ரீதியான மறுசீரமைப்பின் தேவை;
- * அகல்விவான பாதுகாப்புத்துறை மறுசீரமைப்பின் தேவை.

3. பங்குகொள்ளலும், சனநாயகமயப்படுத்தலும்

யுத்தத்தால் பிளவுபட்ட சமூகங்கள் ஒரு பொதுப்பண்பாக ஆளுபவர்களுக்கும், ஆளப்படுபவர்களுக்கும் இடையில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க இடைவெளியைக் கொண்டிருக்கும். கிளர்ச்சி இயக்கங்கள் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுமாயினும், கைப்பற்றும்போதும், அவை அவற்றுக்கு முன்பதவியிலிருந்தவர்கள் செய்ததைப் போன்று ஏறக்குறைய அதே பங்குகளிலான மோசமான ஆளுகை முறையைப் பின்பற்றும் போக்குள்ளவெனத் தோன்றுகின்றது. ஒரு தரப்பு அல்லது இரு தரப்பினரும் மறுதரப்பினர்களை ஒரு மோதுகைக்கான சட்டபூர்வமான பேச்சுவார்த்தைப் பங்காளிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளமறுப்பதனால், (உச்சத் தலைவர்களுக்கிடையில் நேரடிப் பேச்சுக்கடாகச் செயல் நிறைவேற்றப்படுகின்றதான) தடம் 1 ற் பேசப்படும் இராஜதந்திரம் சாத்தியமானதல்ல. எனவே மோதுகை மாற்றநிலையாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான காத்திரமான முயற்சியெதிலும் பங்குபற்றலும், சனநாயகமயமாக்கலும் இன்றியமையாதவையெனப் பரந்த அளவில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்குப் பல்வேறு நெருக்கடியான பிரச்சினைகளுக்கு வெற்றிகரமாகத் தீவுகாண வேண்டியதேவையுள்ளது.

3.1 கிராம மக்கள் பங்குகொள்ளல்

சமாதானத்துக்கும், அபிவிருத்திக்குமான மாறுநிலை முறைவழியொன்று பேண்தகு ரீதியாகத் தொடர வேண்டுமாயின் அது அரசியல் மேல்மக்களின் ஆதரவைமட்டுமன்றி முழுக் குடிசனத்தின் ஆதரவையும் பெறவேண்டும். குறிப்பாக, குடிசனத்தின் 60% அல்லது அதற்கும் கூடியது. கமத்தொழில் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற சமூகங்களில், கிராமப் பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களுக்கு அவர்களின் சொந்த

விவகாரங்களில் சாத்தியமான அளவு கீழ்மட்டத்தில் (துணை உதவி என்ற கோட்பாட்டின்படி) பங்குபற்றுவதற்கான வாய்ப்பை வழங்குகின்றவகையில் அவர்களைத் திட்டவேண்டியது முக்கியமானதாகும். கிராமப்பிரஜைகள், பொருளாதாரரீதியாக ஓரங்கட்டப்படுதலிலிருந்தும், சமூக வீழ்ச்சியிலிருந்தும், அதன் விளைவான வன்முறையில் இருந்தும் (எடுத்துக்காட்டாக, கென்பாவில் கால்நடைகளைக் களவாடிச் செல்லல்) அல்லது கிளர்ச்சிக்கான அணிதிரட்டுதலை ஊக்குவிக்கின்ற (கொங்கோ ஜனநாயகக் குடியரசில் உள்ளவாறு) ஒரு பொதுவான சூழ்நிலையில் இருந்தும் தப்பிக்கொள்ள வேண்டுமாயின், அவர்களைப் பாதிக்கின்ற சமூக, பொருளாதார சூழல் மற்றும் சமுதாயம் சார்ந்த பிரச்சினைகளைப் பயனுறுதிபுள்ளமுறையில் கையாளுவதற்கு அவர்களுக்கு வலுவளிக்கப்படவேண்டும். சமூக அணிதிரட்டலென்பது, இலகுவில் பாதிக்கப்படக்கூடிய குழுக்களை, சுய ஆற்றலாலேயே இயங்கவல்ல சமாதான மற்றும் அபிவிருத்திச் செயல்முறையின் உரிமையாளர்களாக்குவதற்கும் (வலுவாதாரத்தன்மை) அத்துடன் கிராம மட்டத்தில் பயனுறுதிபுள்ள மீள் இணக்கத்துக்கும், மோதுகைத் தீவுக்குமான அத்தீவாரத்தைத் தாழ்த்தும் (இணக்குதல்) இலகுவில் பாதிக்கப்படக்கூடிய இக்குழுக்களின் சுய உதவி ஆற்றல்களை வலுப்படுத்த முனைய வேண்டும் (வலுவளித்தல்) (SLE 1999).

கிராம மக்களின் பங்கேற்பை உறுதிப்படுத்துதல் செயல்முறைநோக்குடைய ஒரு கடமைப் பொறுப்புள்ளதனால் அது பன்முகப்படுத்தல் / அதிகாரக் கைமாற்றம் என்ற கட்டமைப்பு நோக்குடைய அணுகுமுறையின் அவசியமான உறுதிப்படுத்தும் கூறாகவும் அமைகின்றது. இப் பங்கேற்பை, அரசாங்கங்களினால் அத்துடன் / அல்லது சர்வதேச உதவி வழங்குநர்களால் தொடக்கிவைக்கப்படும் குறித்த நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் மூலம் மேம்படுத்தமுடியும். பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய மனித சூழல் வளங்கள் அத்தனையையும் கொண்டுள்ள ஒரு பதிவேட்டினை வழங்கக் கூடியதான தள ஆய்வினை தரும் முறைமையாது இதற்கான ஒரு நல்ல அணுகுமுறையாகும். பேண்தகு ரீதியாகத் தொடரக்கூடிய அபிவிருத்தியென்ற நியமப்படியான கட்டுக்கோப்பினுள் இச்செயல் நோக்குடைய ஆராய்ச்சியானது, வேளாண்மையென்னும் நடைமுறைகளை முன்னேற்றுகின்ற, வளங்களின் பயன்பாடும் பகிர்வுமே தொடர்பான மனப்பாங்குகளை மாற்றுகின்ற, மோதுகைத் தீவுக்கான உள்ர் வழிமுறைகளுக்குப் புத்துயிரளிக்கின்ற, உள்ர் உட்கட்டமைப்பைத் தரமுயர்த்திக் வேளாண்மைகளுக்குப் புழம்பான வாய்ப்புக்களையும் இணையோடுள் தொடர்புடைய பயிற்சி நிகழ்ச்சித்திட்டங்களையும் உருவாக்குகின்ற இலக்கைக்கொண்ட செயல்திட்டங்களை ஆதரிப்பதற்கு உதவ முடியும். (கெபு மற்றும் கொஹ்ல் 1999).

3.2 குடிநிலை சமூகத்தை வலுப்படுத்துதல்

சிவில் சமூகம் இல்லையெனில் அல்லது செயல் இழந்து இருப்பின் அது ஒரு ஒடுக்குமுறை ஆட்சியின் நிச்சயமான வெளிப்பாடாகும். பரந்த பாதுகாப்பின்மையை ஒரு பண்பாகக் கொண்டுள்ள ஒரு தேசத்தில் பண்பாட்டு இனக்குழும வேறுபாடுகளை கூர்மைப்படுத்திக் காட்டக் கூடிய அவநம்பிக்கையும், சந்தேகமும் கொண்ட ஒரு சூழ்நிலை உருவாகும். அவ்வாறில்லாது, ஒப்பீட்டிடப்படையில், ஓர் உறுதியான சிவில் சமூகம் சிவில் மோதுகைத் தீவினை ஆதரிக்கக்கூடிய ஒரு வலுவான சமூகக் கட்டுமானத்துக்கான ஓர் உத்தரவாதமாகப் பயன்படமுடியும். சிவில் சமூகமானது, உள்ர் மட்டத்தில் (எடுத்துக்காட்டாக, மூத்தோர் சபைகள்) தொடங்கி நடு மட்டத்தை (அசாநிகள், புத்திஜீவிகள்) கடந்து உச்ச மட்டம் வரை எட்டுகின்றதாக, தீவிர செயற்பாடுடைய குடியரிமைத் தொகுதியின் எல்லா ஆக்கக்கூறுகளையும் சூழ்ந்துள்ளது. அது வியாபார உலகம், தொழிற் சங்கங்கள், பெண்களின் கூட்டமைப்புகள், திருச்சபைகள், தீவிர சமாதான மற்றும் மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்கள், பத்திரிகை எழுத்தாளர்கள், விஞ்ஞானிகள் அடங்கலாக பல்வேறு சமூகஞ்சார்ந்த துறையினரையும் ஒன்றுசேர்க்கின்றது.

பல்கூட்டு இராஜதந்திர (டயமன்ட் மற்றும் மக்டொனால்ட் 1991) கட்டுக்கோப்பினுள் சிவில் சமூகம், பல்வேறு சமூக மட்டங்களுக்கிடாக, சொல்லாடலையும், மீளணக்கத்தையும் ஊக்குவிக்கின்றதாகவும், அதிகாரபூர்வ மட்டத்தில் நல்ல ஆளுகை முறையைப் பேணி வளர்க்கின்றதாகவும், எதிரெதிர் முனைப்புடைய

குழுக்களுக்கிடையில் பாலங்களைக் கட்டுகின்ற மிக முக்கிய பங்கொன்றினை வகிக்கக்கூடும். மக்கள் மக்களுடனான பேச்சுக்கள், வட்டமேசைகள், சமாதானத்துக்கான உள்ர் ஆற்றல்களை உருவாக்குதல், (டெனிசன் 1998இல் விவரிக்கப்பட்டவாறு 'பிரின்ஸ் ஒன்வேல்ஸ் பிஸினஸ் லீடர்ஸ். பேரம்' போன்ற) பல்வேறு துறைகளினூடே பாகஸ்தர்களை உருவாக்குதல் என்பவை செயல்விளைவுள்ள முறையில் பயன்படுத்தப்பட்ட வாகனங்களாகும். தவறவிட்ட அரசுகளில் அல்லது அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டில்லாத பிரதேசங்களில் சிவில் சமூகம் மனக்குறைகளைத் தணிப்பதற்கும், இனப்பகைமையைக் குறைப்பதற்கும், கலாசாரங்களுக்கிடையில் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும், நிலையான சமாதான வட்டாரங்களைத் தாபிப்பதற்கும் உதவுமடியும். இதற்கொரு நல்ல உதாரணத்தை அங்கோலா திருச்சபைகளால் 1990களின் முடிவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சமாதான அடியெடுப்புகளில் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. அவை ஜனாதிபதி டொஸ் சன்ரோசுக்கும், கிளர்ச்சித் தலைவர் சவிம்பிக்கும் இடையிலான அரசியல் இக்கட்டுநிலையை வெற்றிகொள்ளும்பொருட்டு சிவில் சமூகத்தை ஒழுங்குசெய்வதில் கடுமையாக உழைத்தன.

இந்நாடுகளுக்கு உதவிவழங்குகின்ற சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும், உதவி வழங்குநர்களும் கீழ்மட்டத்திலிருந்து நிலையான நீண்டகாலச் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்குப் பங்களிக்கின்ற ஏதேனும் வாய்ப்பைப் பெறவேண்டுமாயின், சிவில் சமூகம் எதிர்நோக்குகின்ற புறக் கட்டுப்பாடுகள் பற்றி உணர்திறனுடையனவாக இருக்கவேண்டும். இந்நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றினூடாகவும் சிவில் சமூகம், வெவ்வேறு குழுக்களுக்கிடையில் அல்லது அரசின் ஆட்சிப்பிரதேசத்தினுள் வெவ்வேறு தேசிய இனங்களுக்கிடையில் நெறிமுறைக்குக் கட்டுப்பட்ட ஒரு சமுதாயத்தை மேம்படுத்துகின்றது அல்லது ஒருவேளை உருவாக்கவும் செய்கின்றது. இவ்வகையில் அது சட்ட நிர்மாணத்தில் இணையொத்த முயற்சிகளை முழுமையாக்குகின்றதாக அரசின் சமூகஞ்சார்ந்த, நெறிமுறையான நிர்மாணத்துக்கு உதவுகின்றது.

எனினும், இந்த ஆற்றுகையாளர்கள் இவ் விடயங்களில் உணர்திறன் அற்றவர்களாகவோ அல்லது சுகவிரும்பிகளாகவோ இருப்பார்களானால் சிவில் சமூக அமைப்புகளை தோற்றுவிப்பதில் அவர்கள் ஈடுகின்ற முயற்சிகள் வெற்றியடையாமல் போய்விடலாம். இவர்களே நெருக்கடி தோன்றுவதற்கான விசைஉந்திகளாக அமைந்துவிடலாம். சிறப்பாக வெளிப்புற ஆற்றுகையாளர்கள் தொழிற்படுமிடத்து இது நடைபெறலாம். குறிப்பாக அடக்குமுறையான அல்லது ஜனநாயகரீதியாக அனுபவமற்ற ஓர் ஆட்சிச் சூழலில், குறைபாட்டுடன் விருத்தியடைந்த சிவில் சமூகங்கள்தான் மேலிருந்து வன்முறையான எதிர்தாக்கங்களைத் தூண்டிவிடவும், பிரஜைகள் பங்குபற்றுகின்ற இயக்கங்களை தந்திரமாகக் கையாள்வதற்கும் அல்லது சிறு கூறுகளாகப் பிரிக்கப்படுவதற்கு வழிவகுக்கவும், அதன் விளைவாக சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த உறுதிநிலையைக் குலைக்கவும் கூடும்.

3.3 பங்குகொள்ளல் முறைவழியாக சனநாயக மயமாக்கம்

அபிவிருத்தியுறும் உலகின் பெரும்பாலான நாடுகளில் ஜனாதிபதித் தேர்தல்களும், பாராளுமன்றத் தேர்தல்களும் இப்போது நடத்தப்படுகின்ற அதேவேளையில், ஜனநாயகமயமாக்கற் செயல்முறைகள் வலுவற்றனவாகவும், வளர்ச்சி குறைந்தனவாகவும் உள்ளன. மோசமான ஆட்சிமுறையும், குறைபாடுடைய அரச செயலாற்றுகையும் பெரும்பாலும் ஆட்சிப் புரட்டால், பிரிவினையால் அல்லது சிவில் யுத்தத்தால் அதிகாரத்தை ஈட்டிய ஒரு தலைமைத்துவத்துடன் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றன. நிலையான சமாதானத்துக்கு அவசியமான ஒரு காரணியாக ஜனநாயகம் இப்போது அறியப்பட்டுள்ளதனால் (பார்க்க ஏனையவற்றுடன் முரவ்சிக் 1996, 573), அரசும், சிவில் சமூகமும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பகிரங்கமான பங்கேற்பு ஜனநாயகச் செயல்முறைகளை ஊக்குவித்தல் தானே நெருக்கடித் தடுப்பிற்கும், மோதுகை மாற்றுநிலையாக்கத்துக்கும் பெரும்பயனுள்ள பங்களிப்பாயிருக்கும்.

சொல்லாடலை நோக்காகக் கொண்ட அபிவிருத்தி ஒத்துழைப்பு முயற்சிகள் பொருத்தமாக்கப்பட்ட சனநாயகமயமாக்கலுடன் நீண்டகால, கூட்டுப் பொருத்தமான, ஒத்திசைவிக்கப்பட்ட அபிவிருத்தி உபாயங்களை ஒருங்கிணைக்கவேண்டும். சனநாயகமயமாக்கல் சிக்கலானதும், படிப்படியான துமான ஒரு செயல்முறையாதலால், அது தேசிய நிலைமைகளுக்குப் பொருத்தமானதாகப்படவேண்டும். அடிப்படையில் பெறுமானத்துக்கும், நியமத்துக்கும் சவால் விடுக்கின்ற அத்தகைய முறைவழிகளை சமூகத்துக்கு வெளியிலிருந்து தோற்றுவித்தல் தூற்றப்படுமளவு சிரமமானது எனினும், இம்முயற்சிகள் தொடங்கப்பட்டவுடன் குறிவைக்கவேண்டிய நுழைவாயில்கள் அனேகம் உள்ளன: தனிப்பட்டவர்களுக்கும், குழுக்களுக்கும் வலுவளித்தல், சமுதாயங்களை வலுப்படுத்துதல், பொது விவகாரங்களில் செல்வாக்குச் செலத்தக்கூடிய நிறுவனங்களுக்கான ஆதரவு மற்றும் வெவ்வேறு பாகஸ்தர்களின் மோதுகின்ற நலன்களைச் சமாதானமான முறையில் கையாள்வதற்கான தமது ஆற்றலை எண்பித்துள்ளனவாகத் தற்போதுள்ள இடையீட்டு அமைப்புகளுக்கு ஊக்க ஆதரவு. இவை எல்லாவற்றுக்கும் அப்பால், அரசாங்கங்களினால் ஜனநாயக முறையில் தீர்மானம் எடுத்தலானது, அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்துகொள்வதற்கும், தீர்மானம் எடுத்தலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும், அரசியல் அதிகாரமும், பொருளாதார அதிகாரமும் முறையாகச் சமநிலைப்படுத்தப்படுவதற்கும், அரசியற் கட்சிகள் அல்லது ஒரு நீதிமன்ற முறைமை போன்ற சனநாயக அமைப்புகள் தாபிக்கப்படுவதற்கும் அல்லது அவை திடமாக்கப்படுவாற்குமான வழிமுறையை வழங்கமுடியும். இறுதியாக, சட்டபூர்வமான, உறுதியான அமைப்புகள் வெளிப்படையான, நேர்மையான நடவடிக்கை முறைகளைத் தாபிப்பதிலும், ஊழலைத்தடுத்து நிறுத்துவதிலும், எல்லாப் பிரஜைகளினதும் நன்மைக்காக அவற்றின் மையக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதிலும் செயல்திறமுடையவாக இருக்கவேண்டும்.

பெட்டி 1 : ஜனநாயகத்துக்கும், தேர்தல்தொடர்பான உதவிக்குமான சர்வதேச நிறுவகத்தால் (IDEA) வழங்கப்பட்டவாறு ஜனநாயக ஆதரவு

ஜனநாயகத்தின் ஊக்குவிப்பில் தொழிலாண்மை உதவிக்கு ஒரு நல்ல உதாரணம்தான் ஸ்ரொக்ஹோமைத் தளமாகக் கொண்ட ஜனநாயகத்துக்கும், தேர்தல்தொடர்பான உதவிக்குமான சர்வதேச நிறுவகம் (IDEA). வடக்கிலிருந்தும், தெற்கிலிருந்தும் உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ள இச்சர்வதேச நிறுவனம், முன்னைய சோவியத் யூனியனின் வீழ்ச்சியின்பின்னர் கிழக்கு ஐரோப்பாவில் பொங்கியெழுந்த ஜனநாயக அலையைத் தொடர்ந்து உருவாக்கப்பட்டது. அது உலகெங்கும் பேண்தகு ஜனநாயகத்தை ஊக்குவிப்பதற்கும், முன்னேற்றுவதற்குமான உலகளாவிய ஆணையைப் பெற்றுள்ளது. ஏனைய சர்வதேச நிறுவனங்கள் தேர்தல்களை ஒழுங்குசெய்வதிலும், கண்காணிப்பதிலும் தமது முயற்சிகளை ஒருமுகப்படுத்தியுள்ள அதேவேளையில் 'ஐடியா' முதல் தேர்தலுக்கு அப்பால் ஜனநாயக ஆதரவென்ற நீண்டகால உத்தியை வழங்குவதில் கவனத்தைக் குவிக்கின்றது. இந்நிறுவகம்:

- * ஜனநாயக அமைப்புகளை அபிவிருத்திசெய்வதற்கான ஆற்றலைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு நாடுகளுக்கு உதவுகின்றது;
- * பலகட்சிப் பன்மைவாதத்துக்கும், ஜனநாயகச் செயல்முறைகளுக்கும் பிரயோகிக்கப்படும் நியமங்களையும், விதிகளையும், வழிகாட்டல்களையும் விருத்திசெய்து அவற்றை ஊக்குவிக்கின்றது;

- * ஜனநாயக அபிவிருத்தியென்ற சூழ்மையில் தேர்தல்களில் வெளிப்படையான தன்மையையும், கணக்குக் காட்டும் பொறுப்பையும், தொழிலாண்மையையும், பயனுறுதியையும் ஊக்குவிக்கின்றது;
- * உலகைச் சுற்றிலுமுள்ள சனநாயகச் செயற்பாட்டாளர்களுக்கிடையில் சொல்லாடலுக்கான சந்திப்பு இடமொன்றை வழங்குவதுடன் சொல்லாடலுக்கும் துணைபுரிந்து ஊக்குவிக்கின்றது;
- * தேர்தல்களும், தேர்தல் அவதானிப்பும் பற்றிய அறிவை அதிகரிக்கின்றது. (மூலம்: 'ஐடியா' கையேடு

(மேலும் தகவல்களுக்குப் பார்க்க <http://www.idea.int>)

3.4 சொல்லாடல் முனைப்புள்ளவனவும் இடைநிலை வகிப்பனவுமான நிறுவகங்கள்

முன்னர் யுத்தத்தால் சிதறுண்ட சமூகங்களில் அரசியல் மாற்றங்கள் என்பவை கடுமையாக மையப்படுத்தப்பட்ட அல்லது கிட்டத்தட்ட ஆட்சியாதிக்கக் கொள்கையுடைய ஆட்சிகளின் ஆட்சியுரிமை பன்முகப்படுத்தப்படுதலில் தொடங்கி, மைய அதிகாரம் எதுவுமற்ற அல்லது மைய அதிகாரம் வலுவற்ற அல்லது தவறிய அரசுகள் அடிப்படையில் மீளக் கட்டியெழுப்பப்படுதல் வரையிலான ஒருவிடயம் பல்வகைப்பட்ட, பரந்த செயல்விளைவுடைய வீச்சைக் கொண்டிருக்கலாம். இச்சூழ்நிலைகள் எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவாக, நன்கு தாமிக்கப்பட்ட அமைப்புகள் இல்லாமையினால் அல்லது செயலற்றுப் போனதனால், சிவில் சமூகம் அதன் சொந்த ஆற்றல்களைச் வளர்த்தெடுக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது.

இச்சூழ்மையில் மோதுகைத்தீர்வானது எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, 'முறைவழி அமைவாக்கம்' என்றும் அழைக்கப்படுகின்ற கட்டமைப்புகளின் அசைவியக்க மாற்றங்களில் போதிய அளவு கவனஞ்செலுத்த வேண்டும். மாற்றுநிலையாக்கத் தத்துவமென்ற கட்டுக்கோப்பிலுள்ள மோதுகைகளை, ஒரு குறுகிய செயலாட்சி சார்ந்த அணுகுமுறைமூலம் கவனஞ் செலுத்தவேண்டிய, தனிப்படுத்தப்பட்ட நிகழ்வுகளாகக் கருதக்கூடாது. சரியாகச் சொல்வதாயின், அவை சமூக உறவுகளென்ற முழுத்தொடர்வரிசையினதும் மாற்றுநிலையாக்கத்தின் அவசியமான ஒரு பகுதியாகும். இதன் காரணமாகத்தான் அத்தகைய 'முறைவழி அமைவாக்கங்களின் நிலைமாற்றம் இடையீட்டுக்கான மிகப் பொருத்தமான முறையாகக் காணப்படுகின்றது.

சுருக்கமாக, சொல்லாடல் நோக்குடைய ஓர் அணுகுமுறை தேவைப்படுகின்றது. இதனைச் சாதிப்பதற்கு, ஒரு நல்ல வழியை, குழுக்களுக்கிடையிலான மோதுகை நிலைமைகளில் பயனுடையதாயுள்ள ஒரு முன்னாந் தர்ப்பு இடையீடான பிரச்சினை தீர்க்கும் ஓர் ஊடாட்டச் செயலம்வலை (IPSW) கைக்கொள்வதற்கு அனுசரணையாகவிருக்கும். பிரச்சினைதீர்க்கும் ஊடாட்டச் செயலம்வானது, சர்வதேச மற்றும் உள்நாட்டு (குழுக்களுக்கிடையிலான) மோதுகைகளின் பகுப்பாய்வுக்கும், தீர்வுக்குமான அதிகாரபூர்வமற்ற, அறிவின்படி உருவாக்கப்பட்ட முன்னாந்தர்ப்பு அணுகுமுறையொன்றாகும். சமூக-உளவியல் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் நிலைநாட்டப்பட்டதும், கற்றறிவாளர்/ செயற்பாட்டாளர் மாதிரியொன்றினைப் பின்பற்றுகின்றதுமான இது, விசேடமாகத் தர்ப்புகளுக்கிடையிலான ஊடாட்டங்களில் கவனத்தைக்குவிக்கின்றது. அத்தகையதோர் அணுகுமுறை மோதுகின்ற தர்ப்புக்களில் அரசியற் செல்வாக்குள்ள உறுப்பினர்களை நேரடியான, கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளாத தொடர்பாடலுக்குப் பிரத்தியேகமானதும், அந்தரங்கமானதுமான ஒரு பின்னணியில் ஒன்று கூட்டுதலை இலக்காகக் கொண்டுள்ளது. ஹேர்பேர்ட் கெல்மன் (2002, 62) கூறியவாறு:

இச்செயலம்வுகள் தரப்பினர் ஒருவர் மற்றவரின் கண்ணோட்டத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தலை இயல்புசெய்வனவாகவும், ஆக்க பூர்வமாகப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான ஒரு கூட்டுச் செயல்முறையூடாக அவர்களின் மோதுகைக்குப் பரஸ்பரம் திருப்தியளிக்கின்ற தீர்வுகளுக்கான புதிய யோசனைகளை உருவாக்குவனவாகவும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் இறுதி இலக்கு இவ்வூடாட்டங்களின் மூலம் ஈட்டப்பெற்ற உள்ளூர்க்குகளைபும், யோசனைகளைபும் அரசியல் விவாதமாகவும், தீர்மானம் எடுக்கும் செயல்முறைகளாகவும் மாற்றுவதாகும்.

அரசு மறுசீரமைப்பென்ற விடயத்துக்குப் பிரயோகிக்கப்படுகின்றவாறு, IPWS பிரச்சினைதீர்க்கும் ஊடாட்டச் செயலம்வு அமைப்பைக் கட்டியெழுப்புகின்ற வடிவத்தைக்கூட எடுக்கலாம். நெருக்கடிச் சார்புநிலையுடைய பிரதேசங்களில் அரசு மறுசீரமைப்பை நோக்கிச் செயற்படுத்தப்படும் அத்தகைய மாற்றியமைக்கப்பட்ட, அமைப்பைக் கட்டியெழுப்புகின்ற ஊடாட்டச் செயலம்வு, முதலில் புலனுணர்வுகளையும், மனப்பாங்குகளையும் மாற்றுவதையும், தோற்றத்தில் மோதுகின்ற நிலைப்பாடுகளின் கீழே மறைவாயுள்ள பதிர்ப்புகொள்ளப்படும் அக்கறைகளைக் கண்டுபிடித்தலையும், அரசு மறுசீரமைப்புப் பிரச்சினைகளையும், அதிகாரக் கட்டமைப்புகளின் மாற்றுநிலையாக்கத்தையும் வெற்றிகரமாகத் தீர்ப்பதற்கான பொதுவான யோசனைகளை உருவாக்குதலையும் இலக்காகக்கொண்டிருக்கும்.

இம் மாற்றங்களையும், யோசனைகளையும் திரும்பவும் ஒவ்வொரு வட்டாரத்தினுள்ளும் அரசியல் விவாதமாகவும், தீர்மானம் எடுக்கும் செயல்முறைகளாகவும் மாற்றி செயல்படவேண்டிய தேவை மேலுமேர் சவாலாகும். இது செங்குத்தான மற்றும் கிடைநிலையான சட்டபூர்வத்தன்மையை மேம்படுத்தும் நோக்குடைய மாற்றியமைக்கப்பட்ட ஓர் உபாயத்துக்கு ஊட்டமளிக்கின்றது. இதன் இலக்கு ஒரு பொதுக்கருத்தாக்கப்பட்ட 'சிவில் வாழ்க்கை நிலைக்குரிய உயிர்புணர்வுடன்' சூழமைவில் அமைப்புரீதியாக்கப்பட்ட 'பிணக்குப் பற்றிய பண்பாடு' ஒன்றை உருவாக்குதலாகும். எடுத்துக்காட்டாக பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கும் அபிவிருத்திக்குமான அமைப்பின் அபிவிருத்தி உதவிக்குழு (OECD/DAC) அறிக்கையின் (1997,37) பின்வரும் பந்தியில் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ள சிவில் வாழ்க்கை நிலைக்குரிய உயிர்புணர்வாகும்:

அரசின் சட்டபூர்வமான தன்மையையும், ஆளுகை முறை அமைப்புக்களின் நம்பத்தக்க தன்மையையும் சமூகம் பூராவும் பரந்தளவில் ஏற்றுக்கொள்கின்றமை அத்தகைய ஒரு சிவில் மனப்பான்மையை உருவாக்குவதில் முக்கிய அம்சமாய்ள்ளது. எல்லா மக்களினதும் மனித உரிமைகள் மதிக்கப்படுகின்றபோது, சட்ட ஆட்சியினால் சமூகம் ஆளப்படுகின்றபோது, சாதாரண ஆண்களும், பெண்களும் அரசியற் செயல்முறையில் ஈடுபடுகின்றபோது, அரசியல் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு வன்முறையை நாடுதல் நிச்சயமாகச் சாத்தியம் குறைந்ததாயிருக்கும். வலுப்படுத்தப்பட்ட ஆளுகை முறை அமைப்புக்கூடாகப் பங்குபற்றலுக்கும், ஜனநாயகமயமாக்கலுக்கும், சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும் ஆதரவளிக்கின்ற முயற்சிகள் தெளிவாகப் பின்னிப்பிணைந்தவை ஆகும்.

இச்செயலம்வு அல்லது அவற்றின் ஒரு தொடர், குறிப்பாக எல்லாப் பாகஸ்தர்கள் மத்தியிலுமான ஆட்சியாப்புச்சார்ந்த உரையாடல், மனித உரிமைகளைக் கண்காணித்தலும் அறிக்கையிடலும், அரசின் எல்லா மட்டங்களிலும் சட்ட ஆட்சியும் அதனைச் செயற்படுத்தலையும் பற்றிய கலந்துரையாடல்கள், புதிய அமைப்புக்களை வளர்த்தெடுத்து தாபித்தலுக்கான ஆலோசனைகள் (நிறுவனரீதியான அபிவிருத்தி), அரசு நிர்வாகத்தை மீளத்திட்டமிடல், வறுமையைத் தணிப்பதற்கும் சமூக நீதியை எய்துவதற்குமான சந்தை முகப்படுத்திய சீர்திருத்தங்கள் ஆகியவை உட்பட்ட, உள்ளம்மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலுமான வெவ்வேறு அணுகுமுறைகளுடனும், அறிவுத்திறன் மிக்க சொல்லாடல்களுடனும் இணைக்கப்படலாம்.

இதுவரை நான் மோதுகைச் சார்புநிலைபுடைய கட்டமைப்புகளின் மாற்றுநிலையாக்கத்தைத் தூண்டுவதற்கு அவசியமான சமூகஞ்சார்ந்த அணுகுமுறைகளின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து பிரதானமாக அரசு மறுசீரமைப்பைக் கையாண்டுள்ள அதேவேளையில், பின்வரும் பிரிவுகள் அரசு அரசியலமைப்புகளினதும், நிறுவன அமைப்புக்களினதும் மறுசீரமைப்பென்ற விடயத்தில் கூடிய சட்டநுணுக்கப் பாங்குடன் கவனஞ்செலுத்தும்.

4. நிறுவக சீர்திருத்தங்கள்

தவறிய அரசுகளின் புனர்நிர்மாணத்துக்கும், ஜனநாயக அபிவிருத்திக்கும் நிறுவனீதியான மறுசீரமைப்பு தீர்மானகரமானது. அரசாங்கத்தின் சீர்குலைவினாலும் அதன் விளைவான சிவில் சண்டையினாலும் ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளை நாம் தீர்க்க வேண்டுமாயின், அரசு அதிகாரத்தை மீளச் சட்டபூர்வமானதாகுவதற்கும், மோதுகைகளைச் சமாதானமான முறையில் கையாள்தலைச் சாத்தியமானதாகுவதற்கும் கட்டமைப்புகள் தாபிக்கப்படவேண்டும்.

குறிக்கோள் நிலைப்பட்ட நிறுவனீதியான மறுசீரமைப்புக்கு குறைந்தபட்சம் பின்வரும் விடயங்களிலாவது கவனஞ்செலுத்தவேண்டும். அரசியலமைப்பின் மறுசீரமைப்பு, அதிகாரப் பகிர்வு ஏற்பாடுகள், அதிகாரக் கைமாற்றத்திற்கும் பன்முகப்படுத்தலுக்குமான ஏற்பாடுகள், சிறுபான்மைகளின் பாதுகாப்பு, சட்ட ஆட்சி மற்றும் மனித உரிமைகள் ஆகியன ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையவை. குறிப்பாக, அரசியலமைப்பின் மறுசீரமைப்பு இவற்றில் அநேகமானவற்றில் உடனடியாகக் கவனஞ்செலுத்துகின்றது: உதாரணத்திற்கு, சமஷ்டிக் கட்டமைப்புகளைத் தாபிக்கவேண்டுமாவென்ற கேள்வி ஓர் அரசின் ஆட்சியாப்புடன் இணைந்து செல்கின்றது. ஆனால் அதிகாரப் பகிர்வு ஏற்பாடுகள், சமஷ்டியின் அல்லது சுயாட்சியின்வழியான அதிகாரப்பகிர்வு ஏற்பாடுகள், அதிகாரக் கைமாற்றம் மற்றும் பன்முகப்படுத்தல் என்பவற்றில் தனித்தனியாகவும், இயன்றளவு விரிவாகவும் கவனஞ்செலுத்தவேண்டும். ஏனெனில், அவற்றின் வடிவமைப்பின் இயல்பு மோதுகைக்குப் பிந்திய ஏற்பாடுகள் ஒவ்வொன்றினதும் வெற்றிக்கு அல்லது தோல்விக்கு உச்ச அளவில் முக்கியமானதாக இருக்கக்கூடும்.

4.1 ஆட்சியாப்பு சீர்திருத்தம்

யுத்தத்துக்குப்பிந்திய அநேக சமூகங்களில் யுத்தத்துக்கு முந்திய ஆட்சியாப்பின் சீர்திருத்தம் வழமையாகத் தேசிய மீளணக்கத்தையும், குழுக்களுக்கிடையிலான புனர்மைப்பையும், கடந்தகாலத் தவறுகளைத் தவிர்த்தலையும் நோக்கி முன்னெடுத்து வைக்கப்படும் ஒரு பெரும் அடியெடுப்பாகவுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, இன ஒதுக்கீட்டுக்குப் பிந்திய தென் ஆபிரிக்காவில் எல்லோரையும் உட்படுத்தி அரசியலமைப்பை விருத்திசெய்யும் செயல்முறை கறுப்பு, வெள்ளை மற்றும் ஏனைய இனச் சமூகங்களுக்கிடையில் நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்பும் முயற்சிகளுக்குப் பெரும் பயனுள்ளதென காண்பித்தது. ஆட்சியாப்புத்தான் பொதுவான சட்ட ஆட்சியின் மூலக்கல் ஆகும். மக்கள் ஒன்றாக வாழ்வதற்கான ஒட்டுமொத்த முறைமையை அது தீர்மானிக்கின்றது. எனவே அதுதான், ஒன்றில் எதிர்காலக் குழப்பத்துக்கான, இன்றேல் சமூக உறுதிப்பாட்டுக்கும், ஒருமைப்பாட்டுக்குமான தொடக்கப்புள்ளியாகவும் உள்ளது. புதிய ஆட்சியாப்பு ஒரு (புதிய) சர்ச்சைக்குரிய விடயமாகுகின்றது. அத்தகைய வகையில் தலையிடாமல், உதவி வழங்குநர்கள் வெளியிலிருந்து அரசியலமைப்பை உருவாக்குகின்ற செயல்முறைக்கு ஆதரவளிக்க முனைகின்றபோது அவர்களுக்கு உதவக்கூடிய வழிகாட்டல்களைச் சுருக்கமாகக் கூறல்தல் சாத்தியமாகும். அரசியலமைப்பை ஆக்குகின்ற முறைவழியானது:

* *கடந்தகாலப்பற்றியும்*, வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற மற்றும் கலாசார பெறுமானங்கள் பற்றியும், தேசிய மற்றும் குழு அடையாளங்கள் பற்றியும் *கூருணர்வுடையதாக* இருக்கவேண்டும்.

- * தேசிய மீளணக்கத்துக்கும், ஜனநாயக அபிவிருத்திக்கும் முட்டுக்கட்டைகளாயிருந்த கொள்நெறிகளை கூட்டிணைத்து உள்ளடக்காத வகையில் *கடந்த காலத் தொடர்ச்சை அறுத்தக் கொண்டதாக* இருக்கவேண்டும்.
- * அது *அனைவரையும் உட்படுத்தியதாகவும்*, அதன்விளைவான ஆணைக்குழுக்கள் பாத்தியதையுடைய எல்லோரினதும் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டனவாகவும் இருக்கவேண்டும்.
- * அது குடிநிலை கல்விக் கருத்தரங்குகள், மக்கட் பொதுநிலையான விவாதங்கள், நகர மற்றும் கிராமக் கூட்டங்கள் போன்ற இயன்றளவு பரந்தகன்ற பொதுமக்கள் கலந்தாலோசனைச் செயல்முறைகளோடு இணைந்த, *ஒரு தேசிய சொல்லாலின் விளைவானதாக* அமைதல் வேண்டும்(எரித்திரியாவில் 1993இன் பின்னர் இருந்தவாறு).
- * மனக்குறைகளுக்கும், உறுதிப்பாடின்றமைக்கும், மோதுகைக்கும் வழிவகுத்தவையும் மீண்டும் வழிவகுக்கக் கூடியனவுமான *உணர்வு பூர்வமான எல்லா விடயங்களிலும் அது கவனஞ்செலுத்தவேண்டும்*.

அப்படியிருந்தாலும், மிகச்சிறந்தமுறையில் எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்புகள் தானும் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் தீர்த்துவிட்டாடா. இது சர்வதேச சமூகத்தினாலும், தேசிய அதிகாரிகளினாலும் பெரும்பாலும் எல்லாவேளைகளிலும் குறைத்து மதிப்பிடப்படுகின்ற கண்கூடான ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். குழு மனக்குறைகளும், வரலாற்றுரீதியான மனஅதிர்ச்சி வடுக்களும் காத்திரமான முறையில் கவனத்தில் கொள்ளப்படாவிட்டால் நல்ல நோக்குடன் ஓர் அரசியலமைப்பை வரைவுசெய்கின்ற செயல்முறை கூடத் துரதிஷ்டவசமாக அரசியல் நிலைமை(எத்தியோப்பியாவினதும், ஒரொமோ குடிசனத்தினதும் விடயத்தில் நடந்தவாறு) மேலும் சீகுலைவதற்கு வழிவகுக்கக்கூடும். ஆட்சியமைப்பொன்றைத் திட்டமிடுவதற்கும், அதனைச் செயற்படுத்துவதற்குமிடையிலான இடைக்காலம் மிக நீண்டதாக நீடிக்குமாயின், இடைமாற்றம் தன்னியல்பாகத் தடைப்பட்டுவிடும். உள்மட்டத்தில் சமூக-பொருளாதார மற்றும் நிறுவனரீதியான நிலைமாற்றத்தையும் (அதேபோன்று நடுத்தர மற்றும் உச்ச மட்டங்களில் அரசியல் நிலைமாற்றத்தையும்) ஆழமாக உட்படுத்தியதாக அரசியலமைப்பு செயற்படுத்தப்படாவிடின் அது எழுதப்பட்ட காகிதத்தின் பெறுமதிக்குத் கூட நிகராக இருக்க முடியாது.

எனினும் ஜனநாயக முறையானதும், வெளிப்படையானதுமான அரசியலமைப்புச் செயல்முறையொன்று எப்போதும் தேசியக் கல்வியைப் பேணிவளர்ப்பதற்கும், சிவில் சமூகமொன்றை விருத்தி செய்வதற்கும், வெவ்வேறு சமூகம் சார்ந்த மற்றும் அடையாளக் குழுக்கள்மீதும், அவற்றுக்கிடையிலும் பிரஜைகளின் பொறுப்பையும் சகிப்புத்தன்மையையும் ஊக்குவிப்பதற்கான முயற்சிகளில் பெரும் உதவியாக இருக்கமுடியும்.

தெளிவுபடுத்தப்படவும், நேரடியாகக் கவனஞ் செலுத்தப்படவும்வேண்டிய உணர்வுபூர்வமான விடயங்கள் சிலவற்றில் அடங்குவன; அதிகாரப்பகிர்வு உடன்படிக்கைகள்,பாதுகாப்புப் படைகளின் அரசியற் கட்டுப்பாடு, முன்னாள் போராளிகளின் சமூக ஒருங்கிணைப்பு, பாதுகாப்புத் துறையின் சனநாயகக் கட்டுப்பாடு, மனித குலத்துக்கெதிரான கடந்தகாலக் குற்றச்செயல்களைத் தக்கமுறையில் கையாளுதல், சமூகஞ்சார்ந்த குழுக்களைப் பாரபட்சமாக நடத்துதல், வளங்களுக்கான வாய்ப்பும் ஊழலும். இப்பட்டியல் கீழே, பிரிவு 5இல் ஆராயப்படவுள்ள பாதுகாப்புத்துறை மறுசீரமைப்புடன் நேரடியாகத் தொடர்புபட்ட செயல்பொறுப்புகளையும் உள்ளடக்கவேண்டும்.

ஆட்சியாப்பு ஆணைக்குழுக்கள், உருவாக்கப்படவுள்ள அரசின் எல்லைகளைக் கவனமாக வரைய வேண்டும். அது பிராந்தியங்களுக்கு ஓரளவு அதிகாரத்தை ஒப்படைக்கின்ற ஒரு சமஷ்ட முறைமையாக இருக்கப்போகின்றதா அல்லது சிறிது மாறுபட்டதாக, நாட்டின் குறித்த பிரதேசங்களிலுள்ள ஒருசில குழுக்களுக்குக் கூடிய சுயாட்சி உரிமையை வழங்குகின்ற ஓர் ஏற்பாடாக(பார்க்க பிரிவு 4.3) இருக்கப்போகின்றதா? அது ஓர் ஒற்றையாட்சி (ஜனாதிபதி) முறைமையையா அல்லது பல கட்சிகளைக் கொண்ட ஒரு பாராளுமன்ற முறைமையையா கொண்டிருக்கப்போகின்றதா? எப்படியிருப்பினும், இக்

கலந்தராய்வுகளுக்கு நிபுணத்துவ உள்ளீட்டைப் பெரும்பாலும் வழங்குகின்றனவாயுள்ள முன்னைய காலத்துவ வல்லரசுகள், மிதமிஞ்சிய செல்வாக்கைப் பிரயோகிப்பதிலிருந்து தவிர்ந்துகொள்ளவேண்டும் அல்லது குறைந்தபட்சம் தெற்கில் யுத்தத்தால் சிறுநாட்டை ஒரு நாட்டின் நிலைமைக்கு அவற்றின் சொந்த அரசியலமைப்பை எப்போதும் எளிதாக மாற்றியமைத்துக்கொள்ளமுடியாதென்ற உண்மையை எப்போதும் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும். “வெற்றிபெறுபவருக்கே எல்லாம்” அல்லது “நானே அரசு நானே அரசாங்கம்” (“L'etat east moi!”) என்ற சொற்றொடர்களைப் பண்பாக்கக் கொண்ட மனப்பாங்குகள், ருவாண்டாவினதும், கொங்கோ ஜனநாயகக் குடியரசினதும் விடயத்தில் நடந்தவாறு வன்முறையைத் தணித்தலைவிட நீடித்த வன்முறையைத் தொடர்ந்தும் பேணுவதற்குத்தான் கூடுதலாகப் பங்களித்துள்ளன. (பெரும்பான்மை ஜனநாயகத்துக்கு மாறாக அதிகாரப் பகிர்வு ஏற்பாடுகளின் ஒப்பீட்டளவிலான அனுகூலங்களபற்றிய ஓர் ஆய்வுக்குப் பார்க்க பிரிவு 4.2).

அரசியலமைப்பை வரைவுசெய்பவர்கள் பொருத்தமான நிறைவேற்று அரசாங்க முறைமையொன்றைத் தெரிவுசெய்ய முற்படும்போது பல்வேறு காரணிகளைக் கவனத்திற்கொள்ளவேண்டும். ஜனாதிபதி முறைமை மற்றும் பாராளுமன்ற முறைமை ஆகிய இரண்டும் அவற்றுக்கேயுரிய அனுகூலங்களையும், பிரதிகூலங்களையும் கொண்டுள்ளன. எந்த வகை கூடுதலாக சிறந்தது என்பதைவிட, குறிப்பிட்ட சமூகக் கட்டமைப்பையும், அரசியற் கலாசாரத்தையும், வரலாற்றையும் கொண்ட குறிப்பிட்ட சமூகமொன்றுக்கு எது பொருத்தமானதென்பதுதான் இங்கு முக்கியமான வினாவாகும்..

ஜனாதிபதி முறைமைக்கும், பாராளுமன்ற முறைமைகளுக்கும் இடையிலான பிரதான வேறுபாடு, அரசாங்கத்தின் நிறைவேற்றுக்கிளை அனுபவிக்கின்ற சார்புதியான சுதந்திரத்தின் அளவாகும். மொத்தமாகப் பார்க்கும்படி பின்னையது சுதந்திரமானதாக இருக்கின்றவகையில் முன்னையது சட்டவாக்கத் துறையையும், நிறைவேற்றுத் துறையையும் தெளிவாகப் பிரிக்கின்ற சிறப்பியல்பைக் கொண்டுள்ளது. ஒப்பீடாக, பாராளுமன்ற முறைமைகளில் சட்டவாக்க மற்றும் நிறைவேற்றுக்கிளைகள் பரஸ்பரம் ஒன்றையொன்று சார்ந்தனவும், பின்னிப் பிணைந்தனவுமாகும்.

எனினும், மோதுகை மாற்றுநிலையாக்கமென்ற சூழலில் மற்றொரு வேறுபாட்டுப்பண்பு மேலும் முக்கியமானதாயிருக்கக்கூடும். ஜனாதிபதி முறைமையில் தனியோர் ஆளுக்கு-ஜனாதிபதிக்கு அதிகாரம் உரித்தாக்கப்பட்டுள்ள அதேவேளையில் பாராளுமன்ற முறைமையில் நிறைவேற்றுத்துறையின்கீழ் ஓர் அகல்விளிவான வீச்சைக்கொண்ட கட்சிகளும், அபிப்பிராயங்களும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படமுடியும். பின்னையதன் வெளிப்படையான அனுகூலம், அது சட்டவாக்கத்துறை, நிறைவேற்றுத்துறை ஆகிய இரண்டினுள்ளும் எல்லாக்க குழுக்களும் உள்ளடக்கப்படுதலை சாத்தியமாக்கின்றது. எனினும் வேறுபட்ட குழுக்களைப் பொறுத்தவரையில், பல்வகைப்பட்ட விடயங்களில் ஒத்திசைவான ஒரு நிலைப்பாட்டுக்கு உடன்படுதல் கூடிய அளவு சிரமமானதென்பதனால், அநேக குழுக்களையும், அபிப்பிராயங்களையும் உள்ளடக்குதலானது முடக்க நிலைகளின் ஆபத்தையும் குறிப்பிடத்தக்களவு அதிகரிக்கின்றது.

ஜனாதிபதி முறைமையானது, ஜனாதிபதி பதவியைப் பரந்தஅளவில் பொதுமக்களின் ஆதரவைப் பெற்றுள்ளவரும், அதன்நிமித்தம், போட்டியிடுகின்ற அரசியல் குழுக்களுக்கிடையில் ‘நடுநிலைக்கான’ ஒரு மிதவாத அடையாளமாகின்றவருமான ஒருமைப்படுத்துகின்ற ஒரு தேசியப் பிரமுகர் பதவியிலிருத்தல் மோதுகைத்திவுக்குப் பெருமளவு சாதகமானதாக இருக்கக்கூடும் (ஹரிஸ் மற்றும் ரெப்லி 1998, 184). அத்தகைய ஒருமைப்படுத்துகின்ற ஒரு தேசியப் பிரமுகர் இயல்பாக ஒரு முடிவெனராகக்கூட இருக்கலாம். மறுபுறத்தில் ஜனாதிபதி பதவியானது தனியோர் அதிகார நிலையிடத்தைக் கொண்டதனால் அனுகூலமற்றதாகவும் காணப்படலாம். விசேடமாக, ஜனாதிபதி பதவி மொத்த வாக்குகளின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒரு விகிதாசாரத்தைமட்டும் கொண்ட ஓர் அரசியல் அல்லது இனக்குழுவின் பொறுப்பிலுள்ளதாகவும், அவர்களுக்கு ஏற்குறைய முழு அரசியல் அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றதாகவும் உள்ள சந்தர்ப்பத்தில் இதுதான் உண்மையாகும். இத்தகைய நிலைமைகளில் ஜனாதிபதி, சமூகத்தில் மேலும் ஆழமான பிரிவினைக்கு வழிவகுக்கின்ற ஓர் இன ஆதிக்கச் சின்னமாகக் கூடும்.(பார்க்க ஹரிஸ் மற்றும் ரெப்லி 1998, 179-180).

4.2 அதிகாரப் பகிர்வு மூலம் சிறுபான்மையினரை ஒருங்கிணைத்தல்

ஒரு வேட்பாளருக்கு ஒட்டுமொத்தப் பெரும்பான்மை இல்லாதுவிடினும், ஆகக்கூடிய எண்ணிக்கையிலான வாக்குகளால் அவ்வேட்பாளர் தெரிவுசெய்யப்படுகின்ற முற்றுமுழுதான பெரும்பான்மை ஜனநாயகம், இனப் பதற்றங்களால் ஆழமாகப் பிளவுபட்ட சமூகங்களுக்குப் பொருத்தமற்றதென அநேக ஆய்வாளர்கள் முடிவுசெய்துள்ளனர். அதிகாரப்பகிர்வை ஊக்குவிக்கின்ற குறித்த ஏற்பாடுகள் இன மோதுகைகளைச் சமாளிப்பதற்கான கூடிய நம்பிக்கையளிக்கின்ற ஒரு வழியாகத் தோன்றுகின்றதென அவர்கள் வாதிடுகின்றனர்(பார்க்க சிஸ்க் 1996). இதற்கான காரணம், பெரும்பான்மை ஜனநாயகத்திலிருந்து தோன்றக்கூடிய “பெரும்பான்மைச் சர்வாதிகாரம்” என்ற உண்மையான ஆபத்தாகும் (பார்க்க லிஜ்பார்ந் 1985, 102). அத்தகைய ஒரு நிறுவனாதியான பின்னணியமைப்பில், அதிகாரத்திலிருந்து நிரந்தரமாக விலக்கப்படுகின்ற அச்சம் சிறுபான்மைகளுக்கு ஏற்படுமென்பதுடன் அவர்கள் ஜனநாயகத்தைச் “சுதந்திரத்துடன் அல்லது பங்கேற்புடன் சம்பந்தமற்றது” எதிரிகளாயுள்ள பெரும்பான்மைக் குழுக்களின் கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதிக்கத்துடன் சம்பந்தமற்றது” (சிஸ்க் 1996, 31). மறுபுறத்தில் அதிகாரப் பகிர்வு மிகச்சிறந்த முறையில் பெரும்பான்மைக்குழுக்கள் எல்லாவற்றையும் அரசாங்கத்தில் உள்ளடக்குவதுடன், மொழி உபயோகம் மற்றும் கல்வி போன்ற அவர்கள் சட்டப்படி அக்கறையுள்ள உணர்வுபூர்வ விடயங்கள் பற்றிய கொள்கையிலும் அவர்களின் செல்வாக்குக்கு உத்தரவாதமளிக்கும்.

ஜனநாயகமொன்றில் அதிகாரப்பகிர்வுக்கான இரு அடிப்படை அணுகுமுறைகளை செயற்பாட்டாளர்கள் வேறுபடுத்திக்காட்டுகின்றனர். குழுவைக் கட்டியெழுப்புகின்ற அணுகுமுறை மற்றும் ஒருங்கிணைக்கின்ற அணுகுமுறை (பார்க்க ஹரிஸ் மற்றும் ரெய்லி 1998, 140-146 அத்துடன் சிஸ்க் 1996, 34-35). குழுவைக் கட்டியெழுப்புகின்ற அணுகுமுறை (கூட்டுச் சமூகவாதம் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது), ஒரு பொதுவான சமூகத்தின் அடிப்படைக் கட்டக் கூறுகளாகக் குழுக்களை (வழமையாக இனாதியாக ஓரினமான அரசியற் கட்சிகள்) நோக்குவதனால் முதலில் இனக்குழுத் தலைவர்களின் ஒத்துழைப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்கு உழைக்கின்றது. தேர்தல்களின்பின்னர் மேல்மக்கள் சிறுபான்மை உரிமைகளுக்கு உத்தரவாதமளிக்கின்ற சுயாட்சியரிமைக் குழுக்கள் என்று கருதப்படுகின்ற குழுக்களுடன் பல்லினக் கூட்டுகளை உருவாக்குகின்றனர். அதிகாரப் பகிர்வுக்கான இவ்வணுகுமுறையின் ஏனைய முக்கிய பண்புகளாவன, இனக்குழுக்கள் கட்டுப்படுத்துகின்ற ஆட்சிப்பிரதேசங்களில் அவற்றுக்குச் சமஷ்டிமுறை மற்றும் அதிகாரக்கைமாற்றம், உணர்வுபூர்வ விடயங்களில் சிறுபான்மைத் தடையாணைகள் மற்றும் பொதுவாழ்வின் எல்லாத்துறைகளிலும் விகிதாசாரத்தன்மை ஆகியனவையாகும்.

அதிகாரப் பகிர்வுக்கான குழுவைக் கட்டியெழுப்பும் அணுகுமுறை பல்வேறு காரணங்களின் நிமித்தம் கண்டனத்துக்கு உட்படுத்தவுமடலாம். முதலாவது, பிளவுபட்ட சமூகங்களில் முரண்பாட்டைப் பயனுறுதியுள்ளமுறையில் கட்டுப்படுத்தமுடியுமென்ற மேல் மக்களின் ஊகம் ஆபத்தானது. இரண்டாவது, அரசியல் முறைமையில் இனக்குழுமத்துக்கு உரமூட்டுகின்றதும், அதனை வலிதாக்கிக்கொள்கின்றதுமான உண்மையான மேலுமோர் ஆபத்தையும் அது கொண்டுவருகின்றது, மூன்றாவது, அதன் வடிவம் அடிப்படையில் ஜனநாயக விரோதமானதுயுள்ளது (எடுத்துக்காட்டாக ஒரு மாபெரும் கூட்டு எதிர்க்கட்சி இல்லாமை).

ஒருங்கிணைக்கின்ற அணுகுமுறை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஒரு சமூகத்தின் இனப்பிரிவினைகளை வெற்றிகொள்ளும்பொருட்டு குழு எல்லைகளைக்கடந்து சமூக ஒருங்கிணைப்பை ஊக்குவித்தலென்ற அதன் வெளிப்படுத்தப்பட்ட நோக்கத்தைப் பண்பாகக்கொண்டுள்ளது. எனவே எடுத்துக்காட்டாக, கட்சிகள் தேர்தலுக்கு நிற்கும் முன்னர் இனாதிகளைக் கடந்த கூட்டுகளை உருவாக்கும்படி ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. இவ்வணுகுமுறையின் ஏனைய பண்புகளானவை, அதிகாரமுனைகளைப் பரவலாக்கும் நோக்குடைய இனஞ்சாராத சமஷ்டிமுறை, இனத்தினுள் போட்டியை ஊக்குவித்தல், இனங்களுக்கிடையிலான ஒத்துழைப்புக்குத் தூண்டுதல்களாகத் தேர்தல்சார்ந்த நன்மைகள் மற்றும் மாற்றுச் சமூக இணைப்புக்களை ஊக்குவிக்கின்ற வகையில் திட்டமிடப்பட்ட கொள்கைகள்

என்பவையாகும். அரசியல்வாதிகள் எப்போதும் ஊக்குவிப்புகளுக்கு இசைவாகச் செயற்படுவார்களென்றும், பிரஜைகள் தமது சொந்த இனக்குழுவுக்குப் புறம்பான கட்சிகளுக்கு இலகுவில் வாக்களிப்பார்களென்றும் கருதுகின்ற, பரிட்சித்துப் என்பவை பார்க்கப்படாத ஊகங்களாகும்.

எனவே முடிவில், உறுதிப்பாட்டையும், சமாதானத்தையும் நிலைநாட்டுமென்று உத்தரவாதமளிக்கக்கூடிய அதிகாரப்பகிர்வு ஜனநாயகத்துக்கான தனியொரு மாதிரி எதுவுமில்லை. வெவ்வேறுவகைச் சமூகங்களுக்கு வெவ்வேறு வகைகளிலான நிறுவன வடிவமைப்புத் தேவைப்படுகின்றது. மேலே ஆராயப்பட்ட பின்பற்றத்தக்க இரு அதிகாரப்பகிர்வு வகைகளை பயன்படுத்துவதுடன் (குழுவைக் கட்டியெழுப்புகின்ற மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு அணுகுமுறைகள்) செயற்பாட்டாளர்கள் அதிகாரப் பகிர்வுத்தொழில்களின் முழுவிசையும் ஆராய்ந்துபார்த்து ஒரு குறிப்பிட்ட மோதுகை நிலைமைகளுக்கு மிகச்சிறந்த முறையில் பொருந்துகின்றவகையில் அதிகாரப் பகிர்வை துண்டுதுண்டாக ஒன்றுசேர்க்கவேண்டும்.

துரதிருஷ்டவசமாக, நிலைமைகள் சாதகமற்றனவாக இருக்கின்றபோது மிகச்சிறந்த நிறுவனரீதியான வடிவம் தோல்விபடையமுடியும். “அதிகாரப் பகிர்வு ஜனநாயகம் வெற்றிபெறுவதற்கு ஒரு பல்லின சமூகத்தில் பயன்நாட்டமுடைய, கூட்டுச் சகவாழ்வைத் தேடுகின்ற-அரசியல் மேல்மக்கள், பரந்த சிவில் சமூகம் அடங்கலான-போதியளவு உறுதியான மிதவாதிகளின் கருமையமொன்று இருக்க வேண்டும்” (ஹரிஸ் மற்றும் ரெய்லி 1998, 143).

4.3 அதிகாரத்தை ஆள்நில அடிப்படையில் வகுத்தல் : சமஷ்டி முறை, அதிகார மாற்றுகையும் சுயாதிபத்தியமும்

அநேக மோதுகைகள் அரசு கட்டுப்பாட்டுக்கான போட்டியை மையமாகக் கொண்டுள்ளமையால், அரசின் கட்டமைப்புக்கான சீராக்கங்கள், விசேடமாக அதிகாரக் கைமாற்றம் சம்பந்தப்பட்டவற்றில் மோதுகைகளின் தீவிரத்தைக் குறைப்பதற்கு உதவமுடியும். சமஷ்டிமுறை அதிகாரக் கைமாற்றம், உள் மற்றும் பிராந்தியச் சுயாட்சியின் அறிமுகம் என்பவை எல்லாம் அதிகாரக் கைமாற்றத்துக்குப் பொருத்தமான வழிகளாகும். சமஷ்டிமுறையென்பது, எல்லாப் பிராந்தியங்களுக்கும் சமமானதாக அதிகாரம் கைமாற்றிக்கொடுக்கப்படுவதும், ஒவ்வொரு பிராந்தியமும் மத்திய அரசாங்கத்துடன் ஒரே அளவான உறவைப் பேணுகின்றதுமான ஓர் ஏற்பாடாகும். இதன் ஒரு மாற்று உருவாக்கம்தான் சமச்சீரற்ற சமஷ்டிமுறை. இங்கு சமஷ்டியரசின் ஓர் அரசுக்கு அல்லது ஒன்றுக்குக் கூடிய அரசுகளுக்கு, அவற்றில் குடியிருப்பவர்களின் கலாசார மற்றும் மொழியைப் பேணிப்பாதுகாப்பதற்கு இடமளிக்கும் பொருட்டு, ஏனைய மாகாணங்களுக்கு வழங்கப்படாத விசேட அதிகாரங்கள் உரித்தாக்கப்படுகின்றன. சுயாட்சியானது, ஒட்டுமொத்தத்தில் அரசின் அந்தஸ்தை ஐயத்துக்குள்ளாக்காத பரப்புகளில் மத்திய அரசாங்கத்தால் ஓரளவு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டதாக பிராந்திய அமைப்பொன்றின் சுய ஆட்சியையும் நிருவாகத்தையும் பண்புகளாகக் கொண்டுள்ளது (ஹரிஸ் மற்றும் ரெய்லி 1998, 156; எல்லா 1994 XXI). சமஷ்டிமுறை, சுயாட்சி ஆகிய இரண்டும் ஓரளவேனும் அரசு அதிகாரத்தைச் சிறுபான்மைகளுக்கு வழங்குவதனால், அவர்களின் சொந்தக் கலாசாரத்தைப் பேணிப்பாதுகாப்பதற்கான வாய்ப்புக்களை அவை அதிகரிக்கின்றன. எனவே சிறுபான்மைகள் சம்பந்தப்பட்ட மோதுகைகளில் பதற்றத்தைத் தணிப்பதற்கு இவ்வேற்பாடுகள் மிகப் பொருத்தமானவையாகும் (பார்க்க ஹரிஸ் மற்றும் ரெய்லி 1998, 161).

சமஷ்டிமுறை கூட்டுச்சமூக நோக்கத்திற்கும் அவ்வாறே ஒருங்கிணைப்பு நோக்கத்திற்கும் பயன்படக்கூடியதாகும். இங்கு குறிப்பிடத்தக்க வினா ஆட்சிப் பிரதேச அலகுகள் இனரீதியான எல்லைகளுடனும் ஒன்றுபடுகின்றனவா என்பதேயாகும் (பார்க்க பிரிவு IV 2). சமஷ்டிக் கட்டமைப்புகளினதும் சுயாட்சிக்கான இணக்கங்களினதும் வெளிப்படையான அனுகூலங்களின் மத்தியிலும், இன மோதுகையைக் கொண்டுள்ள அரசுகளில் இவ்வகையான ஏற்பாடுகளுக்கு ஓரளவு எதிர்ப்புக் காணப்படுகின்றது. இதற்குப் பிரதான காரணம் வளங்களை மீளப் பகிர்ந்திப்பதிலுள்ள இக்கட்டுகளாகும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப்

பெரும்பான்மைத் தலைவர்கள் தமது சொந்தச்சமூகத்தினுள் அதிகாரத்தையும், வாக்காளர் ஆதரவையும் இழந்துவிடுவார்களென்று அஞ்சுகின்றனர். அதைத்தவிர, சுயாட்சி பிரிந்துசெல்வதற்கு வழிவகுக்காமென்று அல்லது பிற சனசமூகங்களும் சுயாட்சிக்குத் தம்மைத் திரட்டுவதற்கான எண்ணத்தை ஊக்குவிக்கக்கூடுமென்று அவர்கள் பயப்படுகின்றனர் (*பார்க்க* ஹரிஸ் மற்றும் ரெய்லி 1998,163).

வேறு எந்த அரசியல் அல்லது சமூக நிறுவனத்தையும்போன்று, சமஷ்டி முறையும் இலகுவில் சீர்குலைய முடியும்: இதற்கு நைஜீரியா ஒருவேளை மிகச்சிறந்த உதாரணமாக இருக்கக்கூடும். சமஷ்டிமுறையானது மேலேயிருப்பவர்களால் மத்திய அதிகாரத்தினால் தாபிக்கப்படுகின்ற ஏதோவொரு வகையிலான ஒழுங்கென்றும்-எல்லாப் பிராந்தியங்களிலும் எல்லா மட்டங்களிலுமுள்ள எல்லோரும் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவர்களென்றும் முன்னணிவகிக்கும் அரசியல் மேல்மக்களால் மிகப்பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் தவறாகப் பொருள் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இக் காரணத்தின் நிமித்தம் சமஷ்டிமுறைக்கு உட்பட்ட அநேகருக்கு அது இப்போது ஓரளவு நியாயமான வலுவான, எதிர்மறையான உட்கருத்துகளைக் கொண்டதாயுள்ளது. அவர்கள் அதனை அதிகாரப்போராட்டம், சமச்சீரற்ற அதிகாரப்பகிர்ந்தளிப்பு மற்றும் இனப்பிளவுகளின் முக்கியத்துவத்துக்கு வலிமையூட்டுதல் என்பவற்றின் அடிப்படையில் விவரிக்கின்றனர்.

எனவே சமஷ்டியை முறையாக நிறுவுவதற்கு வழிகாட்டல்கள் தேவைப்படுகின்றன. 1995இல் (ஐக்கியநாடுகளின் (UN) 50ஆவது ஆண்டுநிறைவையொட்டி) நடத்தப்பட்ட *இனக்குழுமத்துக்கு எதிராகச் சமஷ்டிமுறை* பற்றிய சர்வதேச மாநாட்டின் விளைவாக வரையப்பட்ட ஓர் ஆவணமான பசெல் சாசனம் (Charter of Basel) ஏனையவற்றுடன் இரு வழிகாட்டற் கோட்பாடுகளையும் குறிப்பிடுகின்றது.(பேசர்லர் 1997, 319):

- * சமஷ்டியரசுகள், துணையாதரவுக் செல்நெறி அடிப்படையில், கீழிருந்து மேலாகச் செயற்படுகின்ற ஒரு பல்லினக் கட்டமைப்பென்ற கட்டுக்கோப்பினுள் ஆட்சிப்பிரதேசக் குழுக்களின் ஒத்துழைப்புக்கும், சுயாதீனமான சுயநிர்ணய உரிமைக்கும் உத்தரவாதமளிக்க வேண்டும் (பந்தி 14).
- * சமஷ்டியரசின் உறுப்பினர்கள், ஆக்கக் கூடிய வகைகளிலான துறைகளில் உச்ச அளவு சுயாட்சியைக் கொண்டிருக்கவேண்டும். மேலும் சமஷ்டிக் கட்டமைப்புகள், வேறுபட்ட சமூக விழுமியங்கள் அருகருகாக நிலைத்திருப்பதற்கான இயலுமான அளவு கூடிய வாய்ப்புக்கு இடமளிக்கின்றவகையில், தம்மைச் சிறப்பித்துக்காட்டவேண்டும்(பந்தி 15).

4.4 மைய அதிகார வீடுவீப்பு மூலமாக கணக்குக் காட்டும் பொறுப்பு

பன்முகப்படுத்தலானது மோதுகை மாற்றுநிலையாக்கத்தைச் சாதிப்பதற்கான ஒரு சஞ்சீவியோ அல்லது சிறுபான்மை உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான ஓர் உத்தரவாதமோ அல்ல. அது தமது மத்திய அதிகாரத்துக்கு (அத்துடன் விசேடமாக மூலவளங்களின் ஒதுக்கீட்டுக்கு) ஓர் அச்சுறுத்தலென்று நெகிழ்வற்ற மேல் மக்களால் உணரப்படுமாயின், யுத்த வட்டாரங்கள் திரட்டப்படுதல் மற்றும் பிரிவினை ஆதரவு இயக்கங்களின் எழுச்சி ஆகிய இரண்டிற்கும் வழிவகுக்கக்கூடும். எனவே பன்முகப்படுத்தல் உள்: மட்டங்களில் புதிய மோதுகைகளைத் தூண்டி, சமூகசேவைகளினதும், அரசு செயலாற்றுகையினதும் தரத்தைக்குறைக்கவும், பரந்த அளவில் உள்: உயர்குடியினரின் ஊழலுக்கான இடைவெளியைத் திறந்துவிடவும் கூடும்.

இது நடைபெறாதிருக்கவேண்டுமாயின், பன்முகப்படுத்தல், தேசிய மற்றும் உள்:ச் சூழ்நிலைகளால் பூரணமாக அறிவூட்டப்பெற்ற, அதிகாரம்பற்றிய உணர்வுபூர்வமுடைய, முறைவழி நோக்குடைய, ஒப்புடையதாக்குகின்ற ஓர் உபாயத்தினால் நடத்திச்செல்லப்படவேண்டும். அந்த உபாயம் எல்லாவற்றுக்கும் முதலாவதாக, பிரதம செயற்பாட்டாளர் எல்லோரின் தரப்பிலும் பன்முகப்படுத்தலுக்கான

ஈடுபாட்டை உருவாக்குவதன்மூலம் அரசியல்தீர்மானம் எடுத்தலில் அகல்விளிவான பங்கேற்பைத் தூண்டவேண்டும். மத்திய நிர்வாகத்தின் பதிற்குறியாற்றலை அது முன்னேற்றவும், துணையாதரவுக் செல்நெறியை செயல்விளைவுள்ள முறையில் அறிமுகப்படுத்தவும் கூடிய அளவில் பன்முகப்படுத்தல் உள்;ர்ச் சுய உதவி ஆற்றல்களை வலுப்படுத்துகின்ற அதேசமயம், உண்மையில் ஓர் அரசாங்கத்தின் கணக்குக் காட்டும் பொறுப்பையும், சட்டப்படியான தன்மையையும் மேம்படுத்தவும் கூடுமாயிருக்கும்.

பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கும், அபிவிருத்திக்குமான அமைப்பின் அபிவிருத்தி உதவிக்குழு (OECD/DAC) (1998,58) பன்முகப்படுத்தலுக்கு உதவிவழங்குநர் ஆதரவுக்கான நான்கு வெவ்வேறு ஊடுவழிகளை நிரற்படுத்துகின்றது:

- * திட்டமிடல், நிர்வாகம், வளஒதுக்கீடு ஆகிய துறைகளில் தனித் துறைச் சிறப்புத் தொழில்நுட்ப உதவிவழங்குதல்;
- * மத்திய மற்றும் உள்;ர்மட்ட அரசாங்கங்களுக்கிடையில் நடைமுறைசார்ந்த பொறுப்பைத் தெளிவுபடுத்துதல் (அரசிறை வருவாய் மற்றும் வரி முறைமைகள் அடங்கலாக);
- * பிராந்தியப் பாராளுமன்றங்கள், உள்;ர்ராட்சிச் சபைகள் போன்ற இடைநிலையான பிரதிநிதித்துவ அமைப்புகளின் நிறுவனரீதியான ஆற்றல்களை வலுப்படுத்துதல்;
- * நிர்வாகத்தின் எல்லா மட்டங்களிலும் சிவில்சேவைப் பதவிகளில் ஓரங்கட்டப்பட்டகுழுக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை மேம்படுத்துதல் (சீர்செய் நடவடிக்கை உட்பட).

சமாதான ஊக்குவிப்பைப் பொறுத்தவரையில் கட்டமைப்புகளினதும், நிறுவனங்களினதும் ஒட்டுமொத்தப் பண்படிப்படையான மாற்றமொன்றின் சூழமைவில் மட்டும்தான் பன்முகப்படுத்தல் அர்த்தமுள்ளதாகின்றது. அநேக அபிவிருத்தியுறுகின்ற மற்றும் இடைமாற்றத்திலுள்ள அரசுகளில் பன்முகப்படுத்தும் செயல்முறை உண்மையில் குறைந்த அளவில்தான் வேறுபாடொன்றை ஏற்படுத்தக்கூடும் (பிரான்சில் கடந்த பத்தாண்டுகளில் பகுதியளவிவாதல் புலப்படுகின்றவாறு). மாறாக, அதிகாரம் ஏகாதிபத்திய முறையில் மீன்மையப்படுத்தப்படுதலைத் தடுப்பதற்கு வடிவமைக்கப்பட்டதொன்றாக, ஒருவகையில் அரசு கடமைகளைக் கீழிருந்து புனரமைத்தல்தான் அவ்வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தக்கூடும்.

4.5 சிறுபான்மையினரைப் பாதுகாத்தல்

பனிப் போர் முடிவுற்றதன்பின்னர் நாம் அரசு ஆட்சிப் பிரதேசம், குறைந்தபட்சம் *முதல் தோற்ற அடிப்படையிலாதல்*, இப்போதுள்ளவாறு பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்ற பொதுவான ஊகத்தை அதிகரித்த அளவில் கேள்விக்குட்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளோம். அதன்விளைவாக நாம், அநேக இடங்களில், தேசிய அடையாளங்களுக்கு மாற்று அடையாளங்கள் மீள உறுதிப்படுத்தப்படுதலை ஒப்புக்கொண்டுள்ளோம்.

எடுத்துக்காட்டாக. இடரிலுள்ள சிறுபான்மைகள் கருத்திட்டம் (Minorities at Risk Project), ஏனைய(ஆதிக்கக்) குழுக்களால் அல்லது பாத்தியதை உடையோர்களால் தாம் பாடுபடான நடத்துகைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளோமென்று கோருகின்ற அல்லது அவற்றின் அடையாளத்தைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டும் அவற்றின் குழு நலன்களை வெளிப்படுத்துவதற்கான கட்சிக் கோட்பாட்டடிப்படை ஒன்றைத் தாமிக்கும்பொருட்டும், அரசியல் நடவடிக்கைக்காகத் திரட்டப்பட்டுள்ள 273 அரசியலரீதியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ள, அரசு சாராத அடையாளக் குழுக்களை இப்போது இனங்கண்டுள்ளது (பார்க்க குர் 1997,5). பிரிவினைவாத இயக்கங்கள் உருவாகுவதன்மூலம் எழுகின்ற வன்முறையான மோதுகைகளை நாம் தடுக்கவேண்டுமாயின், தேசிய மட்டத்திலாயினுஞ் சரி சர்வதேச மட்டத்திலாயினுச்சரி-சிறுபான்மைகளின் பாதுகாப்பு நிச்சயமாக அத்தியாவசியமானதாகும்.

சர்வதேச மட்டத்தில், சர்வதேச சட்டம் துரதிருஷ்டவசமாக சிறுபான்மை உரிமைகளின் மீறல்களைத் தக்கமுறையில் கையாள்வதற்கான அகல்விரிவான, போதிய வழிமுறைகளை வழங்கத் தவறுகின்றது. ஐ.நா.சாசனம் சர்வதேச சங்கத்தின் (League of Nations) சிறுபான்மை ஆட்சிமுறையை ஏற்றுக்கொள்ளாததனால், உரிமை மீறப்பட்ட அல்லது அடக்கியொடுக்கப்பட்ட ஒரு சிறுபான்மையைச் சேர்ந்த ஆட்கள், மேன்முறையீடு செய்வதற்குத் தனிப்பட்ட மனித உரிமைகளின் நிரலொன்றில் அது இப்போது பிரதானமாகத் தங்கியிருக்கவேண்டியுள்ளது (பார்க்க ஹெய்ன்ஸே 1997,444). மறுபுறத்தில், ஐரோப்பாவில் பாதுகாப்புக்கும், ஒத்துழைப்புக்குமான நிறுவனம் (OSCE) இவ்விடயத்தில் கூடிய முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. இப்பிராந்திய நிறுவனம் ஐ.நா. முன்வைத்தவற்றைவிடக்கூடிய விரிவான வழிகளை விருத்திசெய்துள்ளது. எனினும் இவைகூடத் தனிப்பட்ட உரிமைகளை மட்டும் உள்ளடக்குவதுடன் சட்டப்பிணைப்பற்றனவாகவும் உள்ளன. குறிப்பாகக் கோபன்ஹேகன் ஆவணமான, ஐரோப்பாவில் பாதுகாப்புக்கும் ஒத்துழைப்புக்குமான மாநாட்டின் *மனித பரிமாணம் (The Human Dimension)* (1990), இன, கலாசார மற்றும் சமயச் சிறுபான்மைகள் பாதுகாக்கப்படவேண்டியதன் தேவையை வலியுறுத்துவதுடன், தாய்மொழியைச் சுதந்திரமாகப் பயன்படுத்துவதிலிருந்து கலாசார அமைப்புக்களை உருவாக்குவதற்கான உரிமை முதற்கொண்டு ஒழுங்கமைக்கின்ற சுதந்திரத்துக்கான உரிமை வரையிலான ஓர் அகல்விரிவான உரிமைகளின் தொகுதியொன்றை முன்மொழிகின்றது. (பார்க்க டிக்கே 1995, 246).

சிறுபான்மைகளின் பாதுகாப்புக்கான போராட்டத்தில் மேலுமொரு மைல்கல் 1991 *மொஸ்கோ ஆவணம்* ஆகும். “OSCE மனிதப் பரிமாணத்தின்” கட்டளை வரியின்கீழ் செய்துகொள்ளப்பட்ட ஈடுபாட்டுக் கடப்பாடுகள் பங்குபற்றுகின்ற எல்லா அரசுகளினதும் நேரடியானதும், சட்டபூர்வமானதுமான அக்கறைக்குரிய விடயங்களாக இருக்கின்றனவென்பதுடன், அதன்நிமித்தம் அவை, தனிப்பட்ட அரசுகளின் தனியுரிமையான உள்ளக விவகாரங்களென்று கருதப்படவும் கூடாது என்று கையொப்பமிட்ட தரப்பினர் உறுதிப்படுத்துகின்றனர்.(பார்க்க www.osce.org).

மேலும் OSCE ஈடுபாட்டுக் கடப்பாடுகள் செயற்படுத்தப்படுதலை மீளாய்வு செய்வதற்கான வழிமுறைகளையும் (மனித பரிமாணம் மீதான வழிமுறை) அவ்வாறே சிறுபான்மைகளின் மேலும் சிறந்த பாதுகாப்புக்கு இடமளிக்கின்ற காரியசாத்தியமான துணைக்கருவிகளையும் நிறுவியுள்ளது. விசேடமாக, தேசிய சிறுபான்மைகள்மீதான உயர் ஆணையாளர் (HCNM)பதவி நிறுவப்பட்டமை, சிறுபான்மை முரண்பாடுகள் பிராந்தியப் பாதுகாப்புக்கு ஓர் அச்சுறுத்தலாகக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களில் முன்னெச்சரிக்கைக்கும், தடுப்பு நடவடிக்கைக்குமான, நெகிழ்வுள்ளது, செயல்விளைவுடையதுமான ஒரு கருவியாகப் பரிணமித்துள்ளது. 1992 முதல் 2001 வரை இவ்வுயர் ஆணையாளர் (HCNM) பதவி வகித்த மாக்ஸ் வன் டெர் ஸ்ரோவெல், முரண்படுகின்ற தரப்புக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கிடையில் பேச்சுக்களை எளிதாக்குவதற்குப் பணியாற்றியும், சிறுபான்மை தொடர்புடைய பிரச்சினைகளைத் தக்கமுறையில் கையாள்வதற்கான (சொந்த மொழிகளை ஊக்குவித்தல் போன்ற) பயனுள்ள ஆலோசனைகளை வழங்கியும், வன்முறைக்கான வாய்ப்பைக்கொண்ட எண்ணற்ற நிலைமைகளில் பயனுறுதியுள்ளவகையில் செயற்பட்டார். நீண்டகாலப் பணிகள்தான் ‘OSCE’ இன் பிற தொழிற்பாட்டுக் கருவிகளாகும். ஏனையவற்றுடன் சிறுபான்மைகளின் பாதுகாப்பை இலக்காகக் கொண்ட இவை மிகப்பல சந்தர்ப்பங்களில் இனக்குழும அரசியல் மோதுகைகளின் தீவிரத்தைக் குறைப்பதற்கு உதவியுள்ளன.

தேசிய மட்டத்தில் சிறுபான்மைகளின் பாதுகாப்பு மூன்று நியாயாதிக்கப் பரப்புகளில் ஆராயப்படவேண்டும்: முதலாவது, சிறுபான்மைகளின் சட்ட அந்தஸ்து; இரண்டாவது, சிறுபான்மை விடயங்களுக்கான ஓர் அலுவலகம் அல்லது விசேட பங்கேற்பு உரிமைகள் தாபிக்கப்படுதல் போன்ற நிறுவனரீதியான ஏற்பாடுகளின் அளவு; மூன்றாவது, சிறுபான்மைகளை ஊக்குவிப்பதற்காக (பிரதானமாகக்கல்வி மற்றும் கலாசாரத் துறைகளில்) வடிவமைக்கப்பட்ட அரசு ஆதரவு நடவடிக்கைகளின் அளவு (பார்க்க டிக்கே 1995, 243).

4.6 சட்டத்தின் ஆட்சி

திறமையற்ற நீதிமுறைகள் தரதிருஷ்டவசமாக மக்கள் சட்டத்தைத் தமது சொந்தக் கைகளில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஊக்கமளிக்கின்றன. இதனைத் தடுக்கவேண்டுமாயின், நீதிமுறைமைகள் தனிப்பட்டவர்களின் உரிமைகளை, அவர்களின் சமூகங்களினுள் பயனுறுதியுள்ள முறையில் பாதுகாக்கவும் ஆதரிக்கவும், ஊக்கவிக்கவும் வேண்டுமென்பதுடன், அவை எல்லோருக்கும் எட்டுவனவாகவும் இருக்க வேண்டும். அவை பக்கச்சார்பற்றனவாகவும், அரசியல்தீயாகச் சுதந்திரமானவையாகவும் இருக்கவேண்டும். அரசாங்கங்கள் தரதிருஷ்டவசமாக மிகப்பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் சட்ட ஆட்சியின் மதிப்பை ஒப்பிக்கொள்ளத் தவறியுள்ளன; அவை இவ்விடயத்தில் வெளிப்புற இடையீட்டாளர்களுடன் உரையாடல் நடத்துவதற்குக்கூட முன்வரவில்லை. சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்தியின்போது, அதன்மூலம் சமூகத்தில் உருவாக்கப்படுகின்ற முற்போக்கும், உலகநோக்கும் கொண்ட அரசியல் மற்றும் விபாய உயர்தரமுள்ளவர்களுக்கும் சட்ட ஆட்சியின் அனுகூலங்கள் மிகத் தெளிவாகவேண்டும். நீதி முறைமை அரசின் ஓர் அடிப்படைப் பொறுப்பாயுள்ளதுடன், அதன் முறையான செயற்பாடு நாட்டின் இறைமைக்கும் மிக முக்கியமானதாகும்.

சட்ட ஆட்சியின் கருத்தைத் துல்லியமாக வரையறைசெய்வதற்குப் பல்வேறு சர்வதேச தரக்கட்டளைகள் அண்மைக்காலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளன (பார்க்க பொட்டி 2). மோதுகை மாற்றுநிலையாக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு இவை உன்னதமான வழித்திட்டமொன்றை வழங்குகின்றன. மேலும் வளர்ந்து வருகின்ற ஐ.நா. சமவாயங்களினதும், அறிக்கைகளினதும் தொகுதி பிரதானமாகக் குற்றவியல் நடவடிக்கை முறைகள், சுதந்திரமான தேர்தல்கள், நீதிபதிகளினதும், வழக்கறிஞர்களினதும் சுதந்திரம், தூர்பிரயோகத்துக்கு பலியானவர்களுக்கு நட்டஈடு பற்றிய விடயங்களில் கவனஞ்செலுத்தி இத்தரக்கட்டளைகளை மேலும் விரிவுபடுத்தியுள்ளது.

பெட்டி 2: 'OSCE' அரசியல் தரக்கட்டளைகளின் பட்டியல்

ஐரோப்பாவில் பாதுகாப்புக்கும், ஒத்துழைப்புக்குமான நிறுவனம் (OSCE) இதுவரையில் மிக விரிவானதும், அதன் 53 உறுப்பு அரசுகளுக்குப் பயனுள்ள வழிகாட்டலை வழங்குகின்றதுமான அரசியல் தரக்கட்டளைகளின் பட்டியலைத் தயாரித்துள்ளது. இவ்விதிமுறைகள் ஏனைய பிராந்தியங்களுக்கும் எளிதாகப் பிரயோகிக்கப்படலாம். அவை உள்ளடக்குவன:

- * தெரிவுசெய்யப்பட்ட சட்டவாக்க சபைக்கு அல்லது வாக்காளர் தொகுதிக்கு முழுமையான வகைப்பொறுப்புடைய, நிறைவேற்றுத் துறையைக்கொண்ட ஒரு பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கம்
- * அரசியல்மைப்புக்கும், சட்டத்துக்கும் இணங்கச் செயற்படவேண்டிய அரசாங்கத்தின் கடமை
- * அரசுக்கும் அரசியற் கட்சிகளுக்குமிடையில் ஒரு தெளிவான பிரிவு
- * அரசியல் அதிகாரிகளுக்கு இராணுவத்தினதும், காவல் துறையினதும் (பொலீஸ்), ஏனைய படைகளினதும் கணக்குக் காட்டும் பொறுப்பு
- * பிரிங்க நடவடிக்கைமுறை மூலம் சட்டங்களின் பரிசீலனையும், ஏற்பிசைவும்
- * நிர்வாக ஒழுங்குவிதிகள் செல்லுபடியாவதற்கான ஒரு நிபந்தனையாக அவற்றின் வெளியீடு

* நிர்வாகத் தீர்மானங்களின் குறை தீர்வுக்குப் பயனுறுதியுள்ள வழிமுறைகள் மற்றும் கிடைப்பதாயுள்ள பரிகாரங்கள் பற்றிப் பாதிக்கப்பட்ட ஆளுக்கு(ஆட்களுக்கு) வெளிப்படையான தகவல்களுக்கான ஏற்பாடு

* சுதந்திரமானதும், இலகுவில் எட்டக் கூடியதுமான ஒருநீதித்துறை

* சட்டச் செயற்படுந்களின் சுதந்திரத்துக்குப் பாதுகாப்பு

ஐரோப்பாவில் பாதுகாப்புக்கும் ஒத்துழைப்புக்குமான மாநாட்டிலிருந்து (OSCE)

தொகுக்கப்பட்டது 1990

மனித உரிமைகளைப் பேணி வளர்ப்பதற்கும், சட்ட மற்றும் நீதிமுறைச் சேவைகளுக்கான பாரபட்சமற்ற வாய்ப்பை முன்னேற்றுவதற்கும், சிவில் மோதுகைத் தீர்வை ஊக்குவிப்பதற்குமான வழிமுறைகளை விருத்தி செய்து தாழ்ப்பதற்கு உதவுவதில் அபிவிருத்தி ஒத்துழைப்பு பயனுறுதியுள்ளதாக இருக்கமுடியும். தெற்கிலுள்ள அநேக நாடுகளில் இப்போதும் கிராம நீதிமன்றங்களாலும், மூத்தோர் சட்டமன்றங்களாலும் உறுதியாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்ற நேர்மையுமுள்ள பாரம்பரிய சமூக நடத்தைக் கோவைகளினால் வலுக்குறைந்த சட்ட முறைமைகள் வலிமைப்படுத்தப்படலாம்.

பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கும், அபிவிருத்திக்குமான அமைப்பின் அபிவிருத்தி உதவிக்குழு (OECD/DAC) (1998,61), செயற்படுத்துந்கள் சட்ட ஆட்சியின் நான்கு பிரதான அம்சங்கள்மீது சர்வதேச உதவியின் கவனத்தைத் திருப்பவேண்டுமென விதந்துரைத்துள்ளது :

- * முறைசார்ந்த சட்டமும், நீதி நிறுவனங்களும் (நீதிமன்றங்கள், ஒம்புட்ஸ்மென், சட்டச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழுக்கள், சிறைச்சாலைச் சேவைகள்);
- * இனஞ்சார்ந்த சட்டம் மற்றும் பாரம்பரியச் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துதலும், பிணக்குத் தீர்வும்;
- * இன மோதுகைப் பரப்புகளில் செயற்படுகின்ற பிற முகவர் நிறுவனங்கள் (விசேடமாக வளமுுகாமைத்துவம்);
- * தனிப்பட்டவர்களும், குழுக்களும் சட்டமுறைமைகளை எட்டுதலை எளிதாக்குதல். ஒரு நாட்டின் சட்ட முறையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த உத்தேசிக்கின்றபோதும், அவற்றை நிறைவேற்றுகின்ற போதும் பெரும் நெகிழ்வுத்தன்மை மற்றும் பெரும் உணர்திறன் ஆகிய இரண்டும் தேவைப்படுகின்றன. செய்திட்ட வடிவமைப்பு, கண்காணிப்பு வழிமுறைகளுக்கான ஆதரவு, தொழில்வல்லமைப் பயிற்சி என்பவை எல்லாம் குழுவலுக்குப் பொருத்தமான வழிகளில் இணைக்கப்படவேண்டும்.

4.7 மனித உரிமைகள்

மனித உரிமைகளைப் பாதுகாத்தலும், அவற்றை மேலும் அபிவிருத்திசெய்தலும் அரசு மறுசீரமைப்பினதும், சட்ட ஆட்சியினதும் உள்மையமாக இருக்கவேண்டும். அரசுகளினுள் யுத்த மற்றும் கடுமையான மோதுகைக் காலங்களில் இப்பரப்புத்தான் ஆகக்கூடுதலாகப் பாதிக்கப்படுவதும், ஆகக்குறைவாகப் பாதுகாக்கப்படுவதுமென அனுபவம் காட்டியுள்ளது. அநேக நாடுகளில் குறிப்பிட்ட இச்சூழ்நிலைகளில் நிலைமாறாது காணப்படும் மனித உரிமைத்துஷ்பிரயோகம்தான், 1993இல் வியன்னாவில் நடத்தப்பட்ட, மனித உரிமைகள் பற்றிய உலக மகாநாட்டுக்கு வழிவகுத்தது. அதில் பங்குபற்றியவர்கள் மனித உரிமைகளை ஊக்குவிப்பதிலும், பாதுகாப்பதிலும் தேசிய நிறுவனங்கள் வகிக்கக்கூடியதும், வகிக்கவேண்டியதுமான மிக முக்கிய பங்கினை வலியுறுத்தினர். இவை சிறுபான்மை உரிமைகளின்

(ஒரு குழுவைச் சேர்ந்த ஆட்களின் தனிப்பட்ட உரிமைகள்) ஊக்குவிப்பையும், பாதுகாப்பையும் உள்ளடக்குவதாகவும் அவர்கள் இவற்றை வரையறைசெய்தனர்.

இந்நிறுவனங்களின் பொறுப்புகள் பிரதானமாக, மனித உரிமைகளுடன் (மற்றும் அவற்றின் மீறலுடன்) தொடர்புடைய ஏதேனும் விடயத்தைப்பற்றி அரசாங்கத்துக்கும், பாராளுமன்றத்துக்கும், அரச சார்பற்றநிறுவனங்கள் அடங்கலாகத் தகுதிவாய்ந்த வேறு ஏதேனும் அமைப்புகளுக்கும் விதப்புரைகளையும், முன்மொழிவுகளையும், அறிக்கைகளையும் சமர்ப்பித்தலாகும். அவை தேசியச் சட்டங்களும், நடைமுறைகளும் சர்வதேச மனித உரிமைத் தரக்கட்டளைகளுக்கு இணங்கியொழுதலை வலியுறுத்தவேண்டும். மேலும் அவை இச் சர்வதேசத் தரக்கட்டளைகள் பாராளுமன்றதால் உறுதிப்படுத்தப்படுதலையும், அரசியல்ரீதியாகச் செயற்படுத்தப்படுதலையும் ஊக்குவிக்கக்கூடும். அவை சர்வதேசச் சாதனங்களின்கீழ் தேவைப்படுத்தப்பட்ட அறிக்கையிடும் நடவடிக்கைமுறைகள் செயற்படுத்தப்படுவதற்கு உதவவேண்டும். அவை மனித உரிமைக் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை வகுத்தமைப்பதிலும், நிறைவேற்றுவதிலும் உதவக்கூடும். அதன்மூலம் தகவல் மற்றும் கல்வியூடாக மனித உரிமைகள்பற்றிப் பொதுமக்களின் விழிப்புணர்வை அதிகரிப்பதற்குப் பணியாற்றலாம். இறுதியாக அவை ஐ.நா, ஆயிரிக்க யூனியன் போன்ற பிராந்திய நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றுடனும், நாட்டின் தேசிய நிறுவனங்களுடனும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் (மனித உரிமைகளுக்கான நிலையம் 1995).

இக்கோட்பாடுகள் பயனுறுதியுள்ளவாக இருக்கவேண்டுமாயின் அவை பற்றுறுதியுடன் செயற்படுத்தப்படவேண்டும். எனவே எந்தவொரு தேசிய மனித உரிமைகள் முறைமையும் கொண்டிருக்கவும் பின்பற்றவும் வேண்டிய சில குறித்த கடமைகளையும், நடவடிக்கை முறைகளையும் வியன்னா மாநாடு முன்மொழிந்துள்ளது:

- * சார்த்தப்பட்ட உரிமை மீறல்களுக்கு இணக்கப்பாடு, கட்டுப்படுத்துகின்ற தீர்மானம் அல்லது வேறு வழிமுறைகள் என்பவற்றினூடாக நட்பிணக்கமான குறைதீர்வைத் தேடுதல்;
- * முறைப்பாட்டாளருக்கு அவரின் உரிமைகள் பற்றியும், குறைதீர்வுக்குக் கிடைப்பதாயுள்ள வழிமுறைகள் பற்றியும் அறிவித்தலும், அத்தகைய குறைதீர்வுக்கான வாய்ப்பை ஊக்குவித்தலும்;
- * முறைப்பாடுகளை விசாரணை செய்தல் அல்லது அவற்றைத் தகுதிவாய்ந்த ஓர் அதிகாரிக்கு ஆற்றப்படுத்துதல்;
- * மனித உரிமைகளைச் சுதந்திரமாகப் பிரயோகிப்பதற்குத் தடையாகவுள்ள சட்டங்களையும், ஒழுங்குவிதிகளையும் திருத்துவதற்கான முன்மொழிவுகள் உட்பட, தகுதிவாய்ந்த அதிகாரிகளுக்கு விதப்புரைகளைச் செய்தல்.

பெட்டி 3 : மனித உரிமைகளின் பாதுகாப்புக்கான நாடுதொடர்பான வழிவகைகளும், சர்வதேச கையாளல் முறைமைகளும் (ஒரு தெரிவு):

- * மனித உரிமைகள் சட்டங்களுக்கும், நடைமுறைக்கும் (சிறுபான்மைகள்) உயர் தேசிய தரக்கட்டளைகள்;
- * திறந்த இருதரப்பு அரசியல் உரையாடல்(தரக்கட்டளைகள், மதிப்பீடுகள்);
- * இடார்ந்த நாடுகளுடன் குறித்துரைப்பான(திரை மறைவான) உரையாடல்;
- * அரசியல் இடையீடு (விதத்தில் நிபந்தனை, தடை நடவடிக்கைகள், பகிரங்கப் பிரகடனங்கள், அறிக்கையிடல்);
- * குறித்த ஆணைகள் (மத்திய கிழக்குச் சமாதானச் செயல்முறையில் மனிதப் பரிமாணம்);
- * கண்காணிப்பதற்கும், நிகழ்வைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும், உண்மை அறிவதற்குமான நிபுணர்கள்;
- * சிவில் சமூகத்தையும், மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்களையும் பலப்படுத்துதல், சர்வதேச வழிமுறைகள் (ஒரு தெரிவு);
- * அனைத்துலக மனித உரிமைப் பிரகடனம்;
- * பொருளாதார, சமூக மற்றும் பண்பாட்டு உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச உடன்படிக்கை;
- * சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச உடன்படிக்கை;
- * சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச உடன்படிக்கைக்கான விருப்புத்தெரிவுப் பின்னேடு;
- * மரண தண்டனை ஒழிக்கப்படுதலை இலக்காகக்கொண்ட, சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச உடன்படிக்கைக்கான இரண்டாவது விருப்புத்தெரிவுப் பின்னேடு;
- * அனைத்துலகாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட மனித உரிமைகளையும், அடிப்படைச் சுதந்திரங்களையும் ஊக்குவிப்பதற்கும், பாதுகாப்பதற்கும் சமூகத்தின் தனிப்பட்டவர்களினதும், குழுக்களினதும், உறுப்புகளினதும் உரிமைகளும், பொறுப்பும் பற்றிய பிரகடனம்;
- * தேசிய அல்லது இன, சமய மற்றும் மொழிசார்ந்த சிறுபான்மைகளைச் சேர்ந்த ஆட்களின் உரிமைகள்பற்றிய பிரகடனம்;
- * அவசரகால நிலைமையிலும், ஆபுத மோதலிலும் பெண்களினதும், பிள்ளைகளினதும் பாதுகாப்புப்பற்றிய பிரகடனம்;
- * சித்திரவதை மற்றும் வேறு கொடுமான, மனிதத்தன்மையற்ற அல்லது இழிவுபடுத்தும் விதத்தில் நடத்துவதற்கு அல்லது தண்டனைக்கு எதிரான சமவாயம்;
- * இன அழிப்புக் குற்றத்தைத் தடுத்தலும், தண்டித்தலும் பற்றிய சமவாயம்;
- * யுத்த காலத்தில் சிவில்லியன் ஆட்களின் பாதுகாப்புத் தொடர்பான ஜெனீவா சமவாயம்;

(மேலதிகப் பின்னேடுகள் 1 மற்றும் 11)

வியன்னா மாநாடு முன்வைத்துள்ள செல்நெறிகளும், ஆலோசனைகளும் ஒம்புட்ஸ்மென் மற்றும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றையும் ஒருங்கு சேர்த்து- தேசிய நிறுவனங்களின் உத்தேச ஆக்க அமைவு பற்றியும், சுதந்திரத்துக்கான உத்தரவாதங்கள் பற்றியும், தொழிற்படும் முறைகள் பற்றியும் மேலும் விரிவான வழிகாட்டல்களை உள்ளடக்குகின்றன. அபிவிருத்தி முகவர் நிறுவனங்களும், உதவி வழங்குநர்களும் (விசேடமாக முக்கியமான புறக்கட்டுப்பாடுகளும், வாய்ப்புக்களுக்கான சாளரங்களும் தொடர்பில்) குறித்த உள் மற்றும் கலாசார நிலைமைகளை ஒருபோதும் மறந்துவிடாமல், இயல்புமையிலிருந்து பயன்பெறலாம்.

5. பாதுகாப்புத் துறையினை சீரமைத்தல்

யுத்தத்துக்குப் பிந்திய சமூகங்களின் எதிர்கால அபிவிருத்தியில் பாதுகாப்புத்துறை விசேடமான மிக முக்கிய பங்கொன்றை வகிக்கின்றது. குறிப்பாக, யுத்தநிறுத்தங்களையும் சமாதான உடன்படிக்கைகளையும் செயற்படுத்துவதற்கும், அதன்மூலம் சமாதானத்தைத் திடமாக்குவதற்கும் காவல் துறையினதும், இராணுவத்தினதும் தீவிர ஆதரவு மிக முக்கியமானது.

இருந்தபோதிலும், பாதுகாப்புத்துறை சமாதான முறைவழிக்கு ஓர் அச்சுறுத்தலையும் தோற்றுவிக்க முடியும். விசேடமாக, பாதுகாப்பு நிறுவனங்கள் (இராணுவம் மற்றும் இராணுவத்துணைப் படைகள், காவல் துறைப்படைகள் மற்றும் புலனாய்வுச்சேவைகள்) சட்ட ஆட்சிக்கு உட்பட்டவையாகத் தம்மைக் கருதாவிடத்து, அல்லது மோதுகின்ற தரப்புகள் தமது குறிப்பிட்ட நலன்களின் முன்னேற்றத்துக்கு அவற்றைக் கருவிகளாகப் பயன்படுத்துவதே உண்மையாகும். பாதுகாப்புப் படைகள்தான் பெரும்பாலும் சித்திரவதை, அரசியல் குற்றங்கள் மற்றும் குடிசனத்தின்மீது பொதுவான அடக்குமுறை உட்பட, படுமோசமான மனித உரிமை மீறல்களுக்குப் பொறுப்பாயுள்ளன.

வெளிப்படையாகத் திறமையற்ற ஒரு பாதுகாப்புத்துறை சமாதான முயற்சிகளுக்கு அதேயளவு ஊறுவிளைவிக்கக்கூடும். சமுதாயங்களினதும், தனிப்பட்டவர்களினதும் பாதுகாப்புக்கு அப்பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டவர்களால் உத்தரவாதமளிக்க முடியாவிட்டால் தனிப்பட்டவர்களும், குழுக்களும் தமது பாதுகாப்பைக் கூடிய அளவில் தமது சொந்தக்கைகளில் எடுத்துக்கொள்வார்கள். இதன் விளைவுகள், குற்றவியல் வன்முறை அதிகரிப்பும், சிறு ஆயுதங்களின் பெருக்கமும், தனிப்பட்ட இராணுவங்களின் தோற்றுமுமாகும்.

எனவே, பாதுகாப்புத்துறையின் மறுசீரமைப்பு பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் இன்றியமையாத ஒரு பொறுப்பாயுள்ளது. இடர்நிலையிலுள்ள பிரதான விடயம் பொருத்தமான அரசியல் மற்றும் ஜனநாயகக் கட்டுப்பாடுகளின் துணையுடன், அரசின் ஏகபோக அதிகாரத்தை (மீளத்) தாபித்தலாகவுள்ள அதேவேளையில், மேலும் பல்வேறு ஏற்பாடுகளும் அவசியமாயுள்ளன. ஒட்டுமொத்தத்தில், பாதுகாப்புத்துறையின் மறுசீரமைப்பு நான்கு மட்டங்களிலான நடவடிக்கைகளை உள்ளடக்கியதாக இருக்கவேண்டும்(பார்க்கGTZ 2000,30.31)

* அரசியல் மட்டத்திலான மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கைகள் பாதுகாப்புத் துறையின் கணக்குக் காட்டும் பொறுப்பை மேம்படுத்தும் இலக்கைக் கொண்டிருத்தல். ஆயத்தப்படைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும், கண்காணிப்பதற்கும் பாராளுமன்றமும், அரசாங்கமும் ஒன்று சேர்ந்து செயற்படவேண்டும். ஒட்டுமொத்த ஒளிவு மறைவின்மையை அதிகரிக்கும் ஒரு முயற்சியாக, அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கும், ஊடகங்களுக்கும் குறிப்பான ஆதரவுடன் சிவில் சமூகம் வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

* பாதுகாப்புத்துறை மறுசீரமைப்பின் பொருளாதார மட்டம் -ஆயுதக்களைவு, முன்னாள் படைவீரர்களின் கருத்தை மாற்றுவதும் மீள ஒருங்கிணைத்தலையும் உள்ளடக்குகின்றது.

* மறுசீரமைப்பு முயற்சியின் சமூக மட்டம் , சிறுஆயுதங்கள் பரவுதலைக் கட்டுப்படுத்துவதன்மூலமும், ஆயுதங்களில் சட்டவிரோத வர்த்தகத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதன் மூலமும் பொதுமக்களின் பாதுகாப்பை அதிகரிக்க விழைகின்றது.

* பாதுகாப்புத்துறை மறுசீரமைப்பு நிறுவனத்தியான மட்டத்தில் பாதுகாப்புத் துறை நிறுவனங்களினுள் அவற்றின் சித்தாந்தத்தையும், பணிகளையும் மீள்வரையறைசெய்தும், சட்ட ஆட்சியையும் மனித உரிமைகளையும் மதித்தலை ஊக்குவித்தும், பாதுகாப்புத் துறைகளைத் 'தொழில்சார்வல்லமையுள்ளவாக்குவதற்கு' முயற்சிக்கவேண்டும்.

வலுவற்ற ஜனநாயகங்களிலும், நலிவான அரசுகளிலும் பாதுகாப்புத்துறை மறுசீரமைப்புக்கான தடைகள் அனேகம் உள்ளன. பெரும்பாலும் பாதுகாப்பை ஆட்சியாதிக்க மற்றும் இராணுவமுனைப்புப் பாணியில் நோக்குகின்ற ஒரு போக்கு இருப்பதனால், அரசியல்வாதிகளிடமிருந்து அத்துடன் / அல்லது இராணுவ அதிகாரிகளிடமிருந்து மறுசீரமைப்புக்கு எதிர்ப்பு இருக்கக்கூடும். இராணுவ உயர்மட்டத்தினர் சில சமயங்களில் வெளிநாட்டுச் சக்திகளினாலும், அபலியுள்ள அரசுகளினாலும் சூழ்ச்சிமுறைக் கையாளுகைக்கு உட்படுகின்றனர். பெரும்பாலும் காலத்துக்குக் காலம் சிவில் யுத்தங்களால் இலகுவில் பாதிப்படையக்கூடிய நாடுகளில் பொதுவானதொரு வன்முறைக்கலாசாரம் காணப்படுகின்றது. சிவில் யுத்தங்கள், குற்றவியல் வன்முறை, கூலிப்படைகள், வருமானமோ, காணியோ இல்லாத, படைக்கலைப்புச் செய்யப்பட்ட போர்வீரர்கள் என்ற வரலாற்றைக்கொண்ட நாடுகளில் யுத்தப்பொருளாதாரங்களிலிருந்து 'வன்முறைச் சந்தைகள்' தோன்ற முடியும்.

மறுசீரமைப்பின் கடுஞ்சிக்கல், துறைத்தேர்ச்சி இல்லாமை, மற்றும் ஆற்றல் இல்லாமை என்பவைதான் பாதுகாப்புத்துறை மறுசீரமைப்பின் வெற்றியைப் பாதிக்கக்கூடிய ஏனைய பிரச்சினைகள் ஆகும். இக்காரணிகள் ஒன்றுக்கொன்று உரமூட்டுகின்றன. கடுஞ்சிக்கல் பிரச்சினை, ஓர் அரசாங்கத்தினுள் நிறுவனத்தியான முகாமைசார்ந்த மற்றும் நிதிசார்ந்த துறைத்தேர்ச்சி இல்லாமையினால் மேலும் அதிகரிக்கப்படுகின்றது. தீர்மானம் எடுப்பவர்கள் இடரினமை, பாதுகாப்பு மற்றும் அவர்கள் தெரிவு, செய்யக்கூடிய ஒரு வீச்சான கொள்கை விருப்புத் தெரிவுகள் குறித்த சர்வதேச விவாதங்களுடன் பரிச்சயமற்றவர்களாகவிருப்பின் குறிப்பாக இத்தகைய நிலையே ஏற்படுகின்றது. அரசு ஒன்று சீர்திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் நிறுவனத்தியான இயலுமைகளைக் கொண்டிராதவரையில் மிகச்சிறந்த சீர்திருத்த முயற்சியும் தோல்வியடையும் (நாதன் 1999, 7ஐப் பார்க்கவும்). பாதுகாப்புத்துறைச் சீர்திருத்தத்தில் சர்வதேச இடையிடென்பதும் மிகவும் உணர்ந்தின் மிக்க ஒரு விடயமாகும். அது ஒரு பொதுவான கொள்கைச் சொல்லடல், சமூகத்தின் சகல மட்டங்களிலும் மோதுகை மாற்று நிலையாக்க முயற்சிகள், மற்றும் பொருளாதார அபிவிருத்தி உதவி என்பவற்றோடு ஒருங்கிணைக்கப்படுதல் வேண்டும். ஆயுதக்களைவு, படைக்கலைப்பு, மற்றும் முன்னாள் போராளிகளின் மீளிணைவு என்பவற்றுக்கான ஆதரவுக்கு மேலதிகமாக, பாதுகாப்புத்துறை மறுசீரமைப்பு முயற்சிகள் சிவில்யன் பாதுகாப்புப் பகுப்பாய்வாளர்களின் செயற்பாட்டுப் பயிற்சியையும் உள்ளடக்குதல் வேண்டும். இது இவர்கள் அரசாங்கப் பதவிகளை ஏற்பதற்கும் கண்காணிப்புக் கருமங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும் உதவும்.

இந்த மறுசீரமைப்பின் மேலும் அவசியமான அங்கம் ஜனநாயகக்கல்வி மற்றும் சமூக அமைப்புகள் மீதான வலியுறுத்தலுடன் கூடிய இராணுவ மற்றும் பொலீஸ் கல்வி முறைமைகளாகும். பாதுகாப்பு ஆளணியினரின் சர்வதேசப் பரிமாற்றங்களுடாக சர்வதேச பாதுகாப்பு நியமங்களோடு, இணங்கியொழுகுவது மேலும் முன்னேற்றப்படுதல் வேண்டும். (பரிமாற்றங்கள், கல்வி நெறிகள் மற்றும் பாதுகாப்புக் கொள்கை சம்பந்தமாக சர்வதேச ஜெனீவா நிலையம் போன்ற சர்வதேச கழகங்களில் பயிற்சிகள்). ஒரு நான்காவது விடயம் சட்ட விரோதமாகவும், குற்றவியல் வடிவங்களிலும் பாதுகாப்புப்படைகளுக்கு ஆட்சேப்புச் செய்வதாகும். இறுதியாக, பாதுகாப்புத்துறை முகாமைத்துவமும், வரவு-செலவு திட்டமிடலும் ஒளிவுமறைவற்றதாகவிருத்தல் வேண்டும். ஆட்சேக்கப்படுதல் நிறுத்தப் பட வேண்டியது அவசியமாகும். இறுதியாக, பாதுகாப்புத்துறை முகாமைத்துவமும் வரவுசெலவுத்திட்டமிடலும் வெளிப்படையானதாகப்பட வேண்டும்.

6. சுருக்கமும், எதிர்காலத்திற்கான நோக்கும்

இவ்வத்தியாயம் அரசு மறுசீரமைப்பின் மிக முக்கிய கருத்துக் கூறுகள் பற்றிய ஒரு மேல்நோக்கை வழங்கியுள்ளது. எனினும், இயல்பாக, உண்மையில் எவ்வகையான அரசு கட்டமைப்புகளும், நிறுவனங்களும் ஒரு சமூகத்தை வன்முறையிலிருந்தும், பகிரங்க மோதல் திடீரென்று வெடிப்பதிலிருந்தும் கூடுதலாகப் பாதுகாக்கக்கூடுமென்பதில் அறிவியல்ரீதியாகவும், அரசியல்ரீதியாகவும் கணிசமான அளவு ஐயப்பாடு இப்போதும் உள்ளது. இவ்விடயம்பற்றி மேலும் ஆழமானதும், ஒப்பீட்டு அடிப்படையிலானதுமான ஆய்வுகள் நிச்சயமாக அவசியமாகும்.

உறுதியான சமாதானத்துக்கு ஜனநாயகம் ஓர் இன்றியமையாத நிபந்தனையென்பதில் கற்றுநிவாளர் மத்தியில் பரந்த அளவிலான உடன்பாடு காணப்படுகின்றது. அது போதியதொரு நிபந்தனையாகவும் உள்ளதாவென்பதும், சமூகத்தை வன்முறைக்கெதிராகக் காப்புச்செய்கின்ற ஓர் அரசியலமைப்புக்குத் தளம் அமைக்கும்பொருட்டு எந்தெந்தக் காரணிகள் ஒன்றுசேர்க்கப்படவேண்டுமென்பதும்தான் விவாதத்தின் மையமாகவுள்ளது.

எனவே, பெட்டி 4 ஒரு சாராம்சமாகப் பயன்படமுடியுமென்று, இவ்விடயத்தில் அதுவே முடிந்த முடிவு என்று பாசாங்காகக் கருதமுடியாது. இவ்வட்டவணை மேலே கவனஞ்செலுத்தப்பட்ட சில நடவடிக்கைகளைத் தொகுத்து நோக்குவதன்மூலம், செயற்பாட்டாளர்கள் இம்முக்கிய பரப்பில் இடையீடுகளைச் செய்யத் தொடங்குகின்றவிடத்து, அவற்றுக்கான முன்னீடுகளைத் தாமிக்க அவர்கள் முனைகின்றபோது அவர்களுக்கு வழிகாட்டும் ஒரு பொதுவான மாதிரியாகப் பயன்பட விழைகின்றது.

மேலும் அறிவியல் ரீதியானதும், அனுபவம் சார்ந்ததுமான ஆய்வுக்குத் திட்டவட்டமாகத் தகுதியுடைய, அரசு மறுசீரமைப்பு, ஜனநாயகம் மற்றும் உறுதியான சமாதானம் என்பவற்றுக்கிடையிலான தொடர்பு சம்பந்தப்பட்ட மூன்று திறந்த விடயப்பரப்புகளுடன் நாம் இதனை முடித்துக்கொள்வோம். ஆசிரியரின் கருத்துப்படி கொள்கைரீதியானதும், முறைவழி சார்ந்ததுமான எதிர்கால ஆராய்ச்சி மூன்று கவடுகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்:

- * பிணக்குக் கலாசாரமொன்றின் காட்டிகள் பற்றிய அடிப்படை ஆராய்ச்சி. இதற்கு தோற்றத்தில் சமாதானமான சமூகங்களுக்கு மாறுபட்டனவாக, யுத்தத்தால் சீர்குலைந்த அல்லது யுத்தச் சாப்புநிலையுடைய சமூகங்களில் மோதுகை மாற்றுநிலையாக்க வழிமுறைகளும், நிறுவனங்களும் பற்றிய இருப்பு மதிப்பீடும், ஒப்பீட்டு ஆராய்ச்சியும் தேவைப்படுகின்றது;
- * மோசமான அரசு செயலாற்றுகையைக் குறைப்பதற்கும், சட்ட ஆட்சியைக் குறைநிர்ப்புவதற்கும், மோதுகையைத் தூண்டக்கூடிய கட்டமைப்புச் சார்ந்த சமூகக் குறைபாடுகளை வெற்றிகொள்வதற்குமெனக் குறிப்பாக வடிவமைக்கப்பட்ட, பிணக்குத் தீவுக்கான பங்கேற்பு அணுகுமுறைகளின் மதிப்பீடு;
- * மீள வகுத்தமைத்துக்கூறப்பட்டதும், வளமுட்பட்டதுமான நல்ல ஆட்சி முறைக் கோட்பாட்டின் ஓர் ஆக்கக்கூறாக பிணக்குக் கலாசாரமொன்றைச் செயற்படுத்துதல். இதனைப் பின்னர் OECD/DAC மற்றும் பிற (பல்தரப்பு மற்றும் இருதரப்பு) பங்களிகள் செயற்படுத்தலாம். இச் சூழலில் இப்போதும் தொடர்கின்ற சில வினாக்களாவன:
- * 'ஜனநாயக சமாதானம்' என்றென்று இருக்கின்றது; இருக்குமாயின் அதற்கு முக்கியமான காரணிகள் எவை?
- * அடிப்படையான சமூக இடைமாற்ற அத்துடன் /அல்லது துரித மாற்றக்காலங்களில் பிணக்குக் கலாசாரமொன்றை எவ்வாறு தாமிக்கலாம் அல்லது பேணிப்பாதுகாக்கலாம்?
- * பல்லினச்சமூகங்களில் பிணக்குக் கலாசாரமொன்றை வலுப்படுத்தும்பொருட்டுத் தூண்டப்படக்கூடிய குறித்த நிறுவனங்கள், கட்டமைப்புகள் அல்லது ஊடுவழிகள் எவை?

- * பன்மைவாதச் சமூகங்களில் ஒரு சமாதானமான உரையாடலின் சரியான கட்டமைப்புக்கும், இயக்கவியலுக்குமான எமது தேடலில், வளமூட்டப்பட்ட நல்ல ஆட்சிமுறைக் எண்ணக்கரு சட்டகத்தினுள் கருத்தொற்றுமைக்கான ஆற்றல்களை எவ்வாறு கட்டியெழுப்பக்கூடும்?
- * நெருக்கடித் தடுப்பும், வன்முறைத் தணிப்பும் என்ற கருத்தில் எதிர்பார்ப்பு ஆட்சிமுறையை வலுப்படுத்துவதற்கான, மாற்றியமைக்கப்பட்ட சில முறைகளும், வழிவகைகளும் எவை?

4வது பெட்டி
அரசு சீர்திருத்தம் மற்றும் மோதுகை மாற்றுநிலைப்படுத்தல் தொடர்பான மாதிரி

		கலவரத்தை தடுக்கும் மற்றும் குறைந்த அளவு நெருக்கடிக்கு இசைவான புலம்பெயர் நடவடிக்கைகளின் அங்கங்கள்		
		தந்திரோபாய அணுகுமுறை		
		பங்களிப்பு மற்றும் ஜனநாயகமயம்	நிறுவன மீள்கட்டமைப்பு மனித நேர்மை	பாதுகாப்பு பிரிவு மீள்கட்டமைப்பு
		கிராம மக்களின் பங்களிப்பு	சர்வதேச மற்றும் இனங்களுக்கப்பால் சென்று சிறுபான்மை குழுக்களை பாதுகாத்தல்	அதிகாரத்தினை மீண்டும் ஸ்தாபித்தல்
		சிவில் சமூகத்தை பலப்படுத்தல்	பரவலாக்களின் மூலமாக பொறுப்புக் கூறவேண்டிய நிலை	குறிக்கோள் மற்றும் விடய அடிப்படை சிவில் ஆட்சி
		பங்கேற்பு நடைமுறையாக ஜனநாயக மயம்	கயாட்சி மற்றும் பரவலாக்கப்பட்ட அமைப்பின் மூலமாக சிறுபான்மையினரை ஒன்றிணைத்தல்	சமூக பிரிவுகளின் மூலமாக கூடிய அளவு வளப்பாவனை மற்றும் தொழில்மயம் ஆகியவற்றை கட்டியெழுப்புதல்
		கலந்துரையாடலுக்கு பரிட்சயமான நடுநிலை நிறுவனம்	யாப்பு மற்றும் சட்ட மறுசீரமைப்பு (மனித உரிமை)	பௌதீக பாதுகாப்பு
		சமூக மற்றும் பொருளாதார வளங்களில் நடுநிலை மற்றும் பகிர்தலித்தல்		
		மனிதர்களினதும் பிரஜைகளினதும் சமூக அங்கத்துவம்		
		செங்குத்தான சட்டபூர்வ நிலை		

7. உசாத்துணையும் மேலதிக வாசிப்பும்

- Anderson, Mary B. 1999. *Do No Harm. How Aid Can Support Peace or War*, Boulder, Co.: Lynne Rienner Publishers Inc.
- Baechler, Günther (ed.) 1997. *Federalism against Ethnicity?*, Chur/Zürich: Verlag Rüegger.
- Baechler, Günther 1997. "Non-violent resolution of minority conflicts through federalism? The 'Charter of Basel,'" in Baechler, op. cit., 313 – 321.
- Baechler, Günther 1999. *Violence Through Environmental Discrimination*, Dordrecht: Kluwer.
- Baechler, Günther 1999. *Transformation of Resource Conflicts: Approach and Instruments*, Basic Documents No. 3, Discussion Forum North-South, Bern: University of Bern, Centre for General Ecology.
- Baechler, Günther and Truger, Arno 1999. *Krisenprävention: Friedensbericht 1999*, Chur/Zürich: Verlag Rüegger.
- Ball, Nicole 1996. "The challenge of rebuilding war-torn societies," in Crocker et al., op. cit., 607-623.
- Bernhardt, Rudolf 1981. "Federalism and autonomy," in Dinstein, op. cit., 23-47.
- Brown, Michael E., Sean M. Lynn-Jones and Steven E. Miller (eds.) 1996. *Debating the Democratic Peace*, Cambridge Ma/London: MIT Press.
- Brzoska, Michael 2000. "The concept of security sector reform," in Wulf op. cit., 6-13.
- Center for Human Rights 1995. *National Human Rights Institutions: A Handbook on the Establishment and Strengthening of National Institutions for the Promotion and Protection of Human Rights*, Professional Training Series No. 4, Geneva: United Nations.
- Chabal, Patrick 1998. "A few considerations on democracy in Africa," *International Affairs*, Vol. 74, No. 2, 289 – 303.
- Chalmers, Malcolm 2000. *Security Sector Reform in Developing Countries: an EU Perspective*, Ebenhausen: Stiftung Wissenschaft und Politik.
- Conference for Security and Cooperation in Europe (CSCE): *Second Conference on the Human Dimension of the CSCE – Document of the Copenhagen Meeting of the Conference on the Human Dimension of the CSCE Copenhagen 5 June - 29 July, 1990*.
- Crocker, Chester A. and Fen Osler Hampson with Pamela Aall (eds.) 1996. *Managing Global Chaos: Sources of and Responses to International Conflict*, Washington, D.C.: United States Institute of Peace Press.
- Diamond, Louise and John Mc Donald 1991. *Multi-track Diplomacy: A Systems Guide and Analysis*, Grinnell: Iowa Peace Institute.
- Dicke, Klaus 1995. "Konfliktprävention durch Minderheitenschutz? Möglichkeiten und Grenzen multilateraler und innerstaatlicher Rechtsgarantien," in Ropers and Debiel, op. cit., 233-256.
- Dinstein, Yoram (ed.) 1981. *Models of Autonomy*, New Brunswick, NJ: Transaction Books.
- Elazar, Daniel J. 1994. *Federal Systems of the World: A Handbook of Federal, Confederal and Autonomy Arrangements*, Harlow: Longman Group UK.
- Geller, Daniel S., David J. Singer 1998. *Nations at War: A Scientific Study of International Conflict*, Cambridge: Cambridge University Press.
- Ghebru, Bissrat and Thomas Kohler 1999. *Soil and Water Conservation and Management in Eritrea: Current Status and Trends*, Proceedings of the AEAS/University of Bern, Bern: University of Bern, Centre for Development and Environment.

- GTZ 2000. *Reform des Sicherheitssektors in Entwicklungsländern: Eine Analyse der internationalen Diskussion und Implementierungsmöglichkeiten der Reform mit Empfehlungen für die Technische Zusammenarbeit*, Eschborn: GTZ.
- Gurr, Ted Robert 1997. "Why do minorities rebel? The worldwide geography of ethnopolitical conflicts and their challenge to global security," in Baechler, op. cit., 3-14.
- Harris, Peter and Ben Reilly (eds.) 1998. *Democracy and Deep-Rooted Conflict: Options for Negotiators*, Stockholm: IDEA.
- Hayner, Priscilla B. 1995. "Fifteen truth commissions – 1974 to 1994; a comprehensive study," in Kritz, op. cit., 235-237.
- Heinrich, Wolfgang 2000. *Crisis Prevention in Practice. The Service Package of the GTZ, Module 2: Support For Local And Regional Institutions And Mechanisms For The Non-Violent Management of Conflicts (Draft Paper)*, Eschborn: GTZ.
- Heintze, Hans-Joachim 1994. *Selbstbestimmungsrecht und Minderheitenrechte im Völkerrecht*, Baden-Baden: Nomos.
- Heintze, Hans-Joachim 1997. "Wege zur konstruktiven Konfliktbearbeitung: Autonomie und Föderation," in Senghaas, op. cit., 444-463.
- Helman, Gerald B. and Steven R. Ratner 1993. "Saving Failed States," *Foreign Policy*, 89, 3-20.
- Holsti, Kalevi J. 1991. *Peace and War: Armed Conflicts and International Order, 1648-1989*, New York, NY: Cambridge University Press.
- Kelman, Herbert C. 2002. "Social-psychological contributions to peacemaking and peacebuilding in the Middle East," in Günther Baechler (ed.), *Promoting Peace The Role of Civilian Conflict Resolution*, Bern: Staempfli Publishers, 61-82.
- Kritz, Neil J. (ed.) 1995. *Transitional Justice: How Emerging Democracies Reckon With Former Regimes*, Washington DC: Institute of Peace Press.
- Kritz, Neil J. 1996. "The rule of law in the postconflict phase: building a stable peace," in Crocker et al., op. cit., 587-605.
- Laubacher-Kubat, Erika 1999. *Einmischung für den Frieden: Prävention und Bearbeitung ethnopolitischer Konflikte in der Gesellschafts- und Staatenwelt*, Chur: Rüegger.
- Leonhardt, Manuela 2000. *Conflict Impact Assessment of EU Development Cooperation with ACP Countries*, London: International Alert and Saferworld.
- Lijphart, Arend 1985. "Power-sharing in South Africa," *Policy Papers in International Affairs No. 24.*, Berkeley, Ca.: University of California, Institute of International Studies.
- Mansfield, Edward D. and Jack Snyder 1996. "Democratization and the danger of war," in Brown et al., op. cit., 301 – 335
- Matlosa, Khabele 1998. "Democracy and conflict in post-apartheid southern Africa: dilemmas of social change in small states," *International Affairs*, Vol. 74, No. 2, 319-337.
- Muravchik, Joshua 1996. "Promoting peace through democracy," in Crocker et al., op.cit., 573-585.
- Nathan, Laurie 1999. *Security Sector Reform in New Democracies*, Paper presented at the International Conference on "The Contribution of Disarmament and Conversion to Conflict Prevention and its Relevance for Development Cooperation," Bonn, Bonn International Centre for Conversion and United Nations Office for Project Services, 30-31 August 1999.
- OECD Development Assistance Committee 1998. *Conflict, Peace and Development Cooperation on the Threshold of the 21st Century*, Paris: OECD Publications.

- Ropers, Norbert and Tobias Debiel 1995. *Friedliche Konfliktbearbeitung in der Staaten- und Gesellschaftswelt*, Bonn: Stiftung Entwicklung und Frieden.
- Senghaas, Dieter 1997. *Frieden Machen*, Frankfurt am Main: Edition Suhrkamp.
- Sisk, Timothy D. 1996. *Power-Sharing and International Mediation*, Washington DC: United States Institute of Peace Press.
- SLE 1999. *Food Security and Conflict. A Participatory Development Concept for the Integrated Food Security Programme Trincomalee Sri Lanka*, Berlin: SLE (Seminar für Ländliche Entwicklung).
- Soerensen, Georg 1998. *Democratization in the Third World: The Role of Western Politics and Research*, Paper presented at the Conference "Failed States and International Security: Causes, Prospects, and Consequences," Purdue University, West Lafayette, February 25-27.
- Tennyson, Ros 1998. *Managing Partnerships: Tools for Mobilizing the Public Sector, Business and Civil Society as Partners in Development*, London: The Prince of Wales Business Leaders Forum.
- Trujillo, Monica, Amado Ordonez and Carlos Hernandez 2000. *Risk-Mapping and Local Capacities: Lessons from Mexico and Central America*, Oxfam Working Papers, Oxford: Oxfam Publishing.
- World Bank 1998. *Conflict Prevention & Post-Conflict Reconstruction: Perspectives and Prospects*, Paris: The World Bank.
- Wulf, Herbert (ed.) 2000. *Security Sector Reform*, Bonn: Bonn International Center for Conversion.